

NUORTEN AIKUISTEN KOKEMUKSIA DEITTISOVELLUSTEN KÄYTÖSTÄ

Ammattikorkeakoulun opinnäytetyö

Sosionomi (AMK)

Syksy 2023

Camilla Enqvist

Kerttu Kymäläinen

Sosionomi (AMK)

Tekijä Camilla Enqvist, Kerttu Kymäläinen

Työn nimi Nuorten aikuisten kokemuksia deittisovellusten käytöstä

Ohjaaja Jonna Niemelä

Tiivistelmä

Vuosi 2023

Opinnäytetyö perehtyi nuorten aikuisten (18–29-vuotiaiden) kokemuksiin deittisovellusten käytöstä. Opinnäytetyössä selvitettiin henkilöiden omia kokemuksia ja kiinnostus kohdistui deittisovelluksia käyttäneiden kokemuksiin deittisovellusten vaikutuksesta omiin tuntemuksiin ja käsityksiin rakkaudesta, parisuhteista, kumppanuudesta ja deittailusta. Tavoitteena oli saada lisätietoa nuorten aikuisten kokemuksista digitaalisessa deittailuympäristössä, sillä sosiaalisella medially ja nettideittailulla on kasvava rooli nuorten aikuisten elämässä nyky-yhteiskunnassa. Opinnäytetyöllä ei ole tilaajaa, mutta siitä voivat hyötyä kaikki aiheesta kiinnostuneet ja erityisesti nuorten aikuisten kanssa työskentelevät ammattilaiset. Opinnäytetyön tutkimus tehtiin Webropol-kyselytyökalulla. Luotu kyselylomake jaettiin opinnäytetyön tekijöiden Instagram-tileillä ja halukkaat pääsivät linkin kautta vastaamaan kyselyyn. Kysely koostui avoimista kysymyksistä, sillä tehty tutkimus oli laadullinen kyselytutkimus, jonka tavoitteena oli ymmärtää ja analysoida ilmiötä eikä saada tilastollisesti merkittävää tulosta. Tutkimuskysymys oli ”Mitä nuoret aikuiset kertovat deittisovellusten käytöstä?” Vastauksia saatiin 21, mikä ylitti opinnäytetyön tekijöiden odotukset. Syitä sovellusten lataamiselle oli mm. yksinäisyys, mielenkiinto, seksiseuran hakeminen ja parisuhteen etsiminen. Vastaajat olivat löytäneet sovelluksista tuttavuuksia, uusia kavereita, seksiä, parisuhteita ja jopa avioliiton.

Opinnäytetyön tulokset analysoitiin teemoittelemalla. Saadut vastaukset koottiin kyselyn kysymysten perusteella listoiksi. Kysymysten vastaukset käytiin läpi yksitellen jaotteleamalla ne eri kategorioihin samankaltaisuuksien mukaisesti. Tuloksista voidaan todeta, että deittailukulttuuri on kokenut valtavan muutoksen. Deittisovellusten avulla voidaan tutustua ihmisiin, joihin ei välttämättä muuten koskaan tutustuisi ja useat samanaikaiset tapailusuhteet ovat lisääntyneet. Vaikka deittisovellusten tuoma helppous kiinnostaa, ovat ne kuitenkin pääsääntöisesti todella pinnallisia, eikä niitä pidetä yleisesti hyvänä paikkana rakkauden ja parisuhteen löytymiselle. On alettu arvostamaan enemmän aitoja kasvokkain tapahtuvia kohtaamisia. Deittisovellukset ovat myös auttaneet selkeyttämään omia arvoja siitä, millaisen kumppanin haluaa, ja millainen kumppani itse haluaa olla. Tuloksista voidaan huomata, että deittisovelluksilla on merkittäviä vaikutuksia itsetuntoon, jotka voivat olla positiivisia tai negatiivisia. Tässä opinnäytetyössä tuloksia peilataan aikaisempaan aiheesta tehtyyn tutkimukseen ja lähdekirjallisuuteen, jotka ovat yhteneviä myös opinnäytetyön tulosten kanssa. Tulokset eivät ole kuitenkaan yleistettävissä, koska kokemukset eroavat toisistaan, eikä siksi voida sanoa deittisovellusten vaikuttavan vain jollain tietyllä tavalla. Yhteenvetona voidaan sanoa, että arvostus parisuhteisiin on vähentynyt ja kokemukset deittisovellusten käytöstä ovat todella yksilöllisiä. Deittisovellukset voivat helposti aiheuttaa riittämättömyyden tunteita ja pelkoa jonkun toisen olevan parempi kuin itse. Vaihtoehtoja on lukematon määrä, joten muihin vertaaminen on yleistä.

Avainsanat Deittisovellus, parisuhde, nuori aikuinen, deittailukulttuuri

Sivut 37 sivua ja liitteitä 3 sivua

The thesis investigated young adults' (aged 18-29) experiences of using dating apps. In the thesis, the people's own experiences were analyzed, and the interest was focused on the experiences of those who used dating apps, the impact of dating apps regarding their own feelings and perceptions of love, relationships, partnership, and dating. The goal was to get more information about the experiences of young adults in the digital dating environment, as social media and online dating play a growing role in the lives of young adults today. The thesis has no commissioner, but everyone interested in the subject and especially those working with young adults can benefit from it. The thesis research was done with the Webropol survey tool. The created survey was shared through a link on the Instagram accounts of the thesis authors. The survey consisted of open-ended questions because the thesis was a qualitative study. The goal was to understand and analyze the phenomenon rather than get statistically significant result. The research question was "What young adults tell about using dating apps?" 21 responses were received which exceeded the expectations of the authors. Reasons for downloading the apps were for example loneliness, looking for a sex partner and looking for a relationship. The respondents had found acquaintances, friends, sex, relationships and even marriage through the apps.

The results of the thesis were analyzed using thematic analysis. The answers received were compiled into lists based on the survey questions. The answers were processed one by one by dividing them into different categories according to similarities. The results show that the dating culture has experienced a huge change. By using dating apps, it is possible to meet people you would never otherwise get to know, and multiple simultaneous dating relationships have increased. Although the ease of using dating apps is interesting, they are generally very superficial and are not considered a good place to find love or long-term relationships. Authentic face-to-face encounters are becoming more valued. Dating apps have also helped to clarify the users' own values about what kind of partner they want and what kind of partners they want to be. The results show that dating apps have a significant effect on self-esteem, which can be positive or negative. In this thesis the results are mirrored to previous research on the subject and source literature, which are also consistent with the results of the thesis. However, the results cannot be generalized because the experiences vary, and therefore it cannot be said that dating apps only work in a certain way. In summary, it can be said that the value of relationships has decreased and experiences of using dating apps are individual. Dating apps can easily cause a feeling of inadequacy and a fear of someone being better. There are countless options, so comparing to others is common.

Keywords Dating app, relationship, young adult, dating culture

Pages 37 pages and appendices 3 pages

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Opinnäytetyön lähtökohdat.....	2
3	Keskeiset käsitteet	3
3.1	Deittisovellus ja deittailu.....	3
3.2	Varhaisaikuisuus, itsetunto ja minäkuva.....	4
3.3	Rakkaus ja parisuhde	5
4	Aiemmat tutkimukset.....	6
5	Opinnäytetyön toteutus	9
5.1	Tutkimustehtävä ja tutkimuskysymys	9
5.2	Tutkimusmenetelmät.....	10
5.2.1	Aineistonhankinta laadullisessa tutkimuksessa.....	11
5.2.2	Aineiston analyysi teemoittelemalla	12
5.3	Eettisyys ja kestävyys	13
5.3.1	Opinnäytetyön tutkimuseettiset kysymykset.....	14
5.3.2	Sosiaalinen ja kulttuurinen kestävä kehitys.....	15
6	Tulokset.....	15
6.1	Käytetyt sovellukset ja niiden tarkoitus.....	16
6.2	Deittailutapa.....	17
6.3	Kumppanuuskäsitykset.....	18
6.4	Itsensä ilmaisu	19
6.5	Käsitykset parisuhteista, rakkaudesta ja deittailusta.....	20
6.6	Johtopäätökset	21
6.6.1	Aikaisempien tutkimusten ja opinnäytetyön vuoropuhelu	21
6.6.2	Lähdekirjallisuuden ja opinnäytetyön vuoropuhelu.....	23
6.6.3	Johtopäätösten yhteenveto.....	25
7	Pohdinta.....	26
	Lähteet	29

Liitteet

- Liite 1. Aineistonhallinnan suunnitelma
- Liite 2. Saatekirje
- Liite 3. Opinnäytetyössä esitetyt kysymykset

1 Johdanto

Nykyajan nuoret aikuiset elävät vahvasti digitalisaation ja sosiaalisen median maailmassa, joka on muokannut tapoja olla vuorovaikutuksessa muiden kanssa. Myös deittailu on siirtynyt internetiin, joka on muuttanut deittailukulttuuria aivan toisenlaiseksi, kuin se on aikaisempina vuosikymmeninä ilmennyt. Aikaisemmin kumppanin on saattanut tavata esimerkiksi harrastuksen tai oman ystäväpiirin myötä eli omasta sosiaalisesta ympäristöstään. Deittisovellukset taas ovat mahdollistaneet ihmisten tapaamisen täysin eri sosiaalisista verkostoista ja näin ollen tarjoavat loputtoman valikoiman mahdollisia kumppaniehdokkaita. (Pullinen, 2019, ss. 82, 84) Nuorten aikuisten elämänvaiheessa myös oman identiteetin, toiveiden ja haaveiden etsiminen, määrittely ja toteuttaminen sekä oman paikan löytyminen tuovat oman lisänsä deittailuun ja sen tavoitteisiin. (Dunderfelt, 2011, ss. 92, 97)

Miten tämä loputon deittailusuo näkyy nuorten aikuisten kokemuksissa tapailusta, parisuhteista, kumppanuudesta ja rakkaudesta? Aihe on yhteiskunnallisesti hyvinkin merkittävä digitalisaation ottaessa jatkuvasti vahvempaa otetta globaalisti ja nettideittailun yleistyessä entisestään kumppanin tapaamispaikkana. Deittisovellukset muuttavat deittailukokemusta ja kumppanin löytymistä radikaalisti, kun sovelluksissa tutustutaan ja keskustellaan monen kanssa samaan aikaan ja saatu informaatiotulva on valtava. Sosiaalialalla, varsinkin nuorten aikuisten parissa työskennellessä, on tärkeää olla tietoinen näistä deittailukulttuurin muutoksista nuorten aikuisten elämässä.

Opinnäytetyössä tutkittiin 18–29-vuotiaita nuoria aikuisia, joiden elämäntilanteet voivat erota toisistaan huomattavasti. Esimerkiksi 18-vuotiaan nuoren aikuisen elämänvaihe on yleensä täysin erilainen 29-vuotiaan nuoren aikuisen elämänvaiheesta. Tämä antoi opinnäytetyölle mielenkiintoisen tutkimustilanteen. Tavoitteena oli saada parempi käsitys nuorten aikuisten kokemuksista ja täten herättää lisää keskustelua muuttuneen deittailukulttuurin vaikutuksesta ihmisiin yksilö-, yhteisö- ja yhteiskuntatasolla.

Opinnäytetyöllä ei ole tilaajaa, sillä koettiin, että luotettavan opinnäytetyön tekeminen ei vaatinut minkään tietyn alan asiantuntijoita tai asiakkaita luotettavan tuloksen saamiseksi. Opinnäytetyön aihe ei varsinaisesti kuulu minkään tietyn sosiaalialan toimijan alaisuuteen eikä kukaan toimija olisi voinut omalta osaltaan varmistaa opinnäytetyöhön osallistujien löytymistä omasta asiakas- tai henkilökunnastaan. Tämän vuoksi koettiin toimivammaksi vaihtoehdoksi tehdä opinnäytetyö ilman tilaajaa ja löytää itse tarvittavat vastaajat. Saatuja tuloksia voi kuitenkin hyödyntää kaikki aiheesta kiinnostuneet sekä esimerkiksi nuorten

aikuisten kanssa työskentelevät ammattilaiset. Nuorten aikuisten kanssa toimivien ammattilaisten tulee olla tietoisia nuorten aikuisten sosiokulttuurisesta todellisuudesta, joka muuttuu jatkuvasti ajan kuluessa digitaalisemmaksi ja nopeatempoisemmaksi. Perehtyminen muuttuneeseen deittailukulttuuriin ja sen kokonaisvaltaisiin vaikutuksiin parantaa ammattilaisen valmiuksia kohdata nuoria aikuisia tekemässään työssä.

2 Opinnäytetyön lähtökohdat

Opinnäytetyön aihe liittyy nyky-yhteiskunnassa vallitsevaan deittailuilmioon, jossa deittailu tapahtuu pääosin erilaisissa sovelluksissa. Erityisesti nuoret aikuiset ovat siirtyneet deittailemaan verkon välityksellä. Jussi Pullisen (2019, s. 82) mukaan Yhdysvalloissa vuonna 2017 tehdyssä tutkimuksessa ilmeni, että verkko toimi heteroparien yleisimpänä tapaamispaikkana. Deittisovellukset ovat siis myös globaalisti merkittäviä nykyajan deittailussa. Nuorten aikuisten todellisuus on hyvinkin nopeatempoista, spontaania, rauhatonta sekä uusien kohtaamisten ja kokemusten värittämää. Nuorten aikuisten elämään kuuluu myös tietynlainen itsekkyyys. Asioista ei innostuta, jos niistä puuttuu tietynlainen oikea tunnelma. (Dunderfelt, 2011, s. 100) Tämän vuoksi deittisovellukset voivatkin näyttäytyä sopivalta vaihtoehdolta monen nuoren aikuisen elämässä. Deittisovellukset tarjoavat mahdollisuuksia keskustella erilaisten ihmisten kanssa, antavat vapauden valita loputtomasta valikoimasta, eivät vaadi sitoutumista yhteen henkilöön ja mahdollistavat myös helpon poistumisen keskustelusta, jos se ei tunnu itselle sopivalta ja houkuttelevalta. Netissä deittailu antaa mahdollisuuden torjua henkilö hyvin nopeasti hänen tiettyjen piirteidensä perusteella. Tämä saattaa omalta osaltaan vähentää sattumalta tapahtuvia kohtaamisia, jotka olisivat voineet olla hedelmällisiä. Toisaalta deittisovellukset voivat liittää yhteen henkilöitä, jotka eivät olisi muuten tavanneet. (Pullinen, 2019, ss. 84–85) Deittisovelluksilla voi siis olla hyvin laajoja vaikutuksia parisuhteiden muodostamiseen ja tapailuun.

Ihmisen elämässä on useita kehityskausia. Aikuiselämässä tapahtuvaan kehitykseen kuuluvat kaikki muutokset ihmisen käyttäytymisessä ja taidoissa, jotka ovat muodostuneet vuorovaikutuksessa sisäisen ja ulkoisen ympäristön kanssa. Muutokset ovat osittain perinnöllisten, sisäisten ja ulkoisten vaikutusten, yksilöllisen sopeutumiskyvyn sekä yksilöllisten tekijöiden määrittämää. Yksilöllisiä tekijöitä ovat esimerkiksi unelmat ja omat tavoitteet elämässä. Aikuisuus voidaan määritellä eri tavoin. Esimerkiksi joku voi nähdä aikuisuuden alkavan, kun ihminen saavuttaa täysi-ikäisyyden. Aikuisuus voidaan jakaa myös eri kehitysvaiheisiin. Kehitysvaiheita ovat varhaisaikuisuus, aikuisuus, keski-ikäisyys, myöhäiskeski-ikäisyys ja aikuisuus ennen kuolemaa. (Kallio, 2016, ss. 19, 21–22)

Aikuisuuden kehitys on hyvinkin yksilöllinen prosessi eikä aikuistumisen polku näyttäyty kaikille samanlaisena. Opinnäytetyössä tarkasteltiin varhaisaikuisuutta eli nuoria aikuisia elämänvaiheen monimuotoisuuden ja muuttuvan luonteen vuoksi, joka toi mielenkiintoisen lisän tulosten moninaisuuteen. Nuoret aikuiset näyttäytyivät kiinnostavana kohderyhmänä opinnäytetyön tutkimuksessa, sillä he ovat vahvasti osa digitaalista todellisuutta, sosiaalista mediaa ja ovat deittisovellusten aktiivinen käyttäjäryhmä.

Opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää nuorten aikuisten eli tässä opinnäytetyön tutkimuksessa 18–29-vuotiaiden aikuisten kokemuksia deittisovellusten käytöstä. Mielenkiinto keskittyi erityisesti kokemuksiin tapailusta, parisuhteista, kumppanuudesta ja rakkaudesta. Tavoitteena oli saada parempi käsitys nuorten aikuisten kokemuksista ja täten herättää lisää keskustelua muuttuneen deittailukulttuurin vaikutuksesta ihmisiin yksilö-, yhteisö- ja yhteiskuntatasolla. Opinnäytetyön tutkimusaihe liittyy olennaisesti myös sosiaalialaan, sillä sosiaalialalla ollaan tiiviisti tekemisissä ihmisten ja heidän elämäkokemustensa kanssa. On tärkeää olla tietoinen näin merkittävän deittailukulttuurin muutoksen heijastumisesta nuorten aikuisten elämään. Opinnäytetyö tuo tietoa kaikille deittisovellusten käytöstä ja siihen liittyvistä kokemuksista kiinnostuneille henkilöille.

3 Keskeiset käsitteet

Aiheeseen sidoksissa olevia käsitteitä on paljon, mutta oleellisia työn kannalta ovat nuori aikuinen, minäkuva, itsetunto, deittisovellus, rakkaus, deittailu, kumppanuus ja parisuhde. Tässä luvussa esitellään nämä opinnäytetyön kannalta oleelliset käsitteet ja avataan niiden merkitystä.

3.1 Deittisovellus ja deittailu

Deittisovellus on sovellus, joka on kehitetty ihmisten tapaamiseen internetin välityksellä. Deittisovelluksia on nykyään jo useita erilaisia, jotka pienistä eroavaisuuksista huolimatta toimivat kaikki samalla periaatteella. Sovelluksiin ladataan itsestä kuvia, kirjoitetaan esittelyteksti sekä voidaan valita mielenkiinnon kohteita. Tämän jälkeen käyttäjä valitsee, miltä ikähaarukalta ja minkä sukupuolisia ihmisiä etsii. Käyttäjäprofiilin ollessa valmis, sovellus antaa näkyville henkilöitä, jotka asettuvat iältään ja sukupuoleltaan käyttäjän tekemiin valintoihin. Käyttäjä voi "swaipata" eli pyyhkäistä vastaan tulevat henkilöt joko vasemmalle tai oikealle sen mukaan, miellyttääkö vastaan tullut henkilö. Jos molemmat osapuolet tykkäävät toistensa profiileista, muodostuu heidän välilleen yhteys ja he voivat

aloittaa keskustelun. Deittisovellukset voivat olla usein hyvinkin pinnallisia, sillä päätös henkilön viehättävyydestä ja kiinnostavuudesta tehdään kuvien ja esittelytekstin antaman ensivaikutelman perusteella.

Sovellukset ovat tehneet deittailusta eli tapailusta todella helppoa. Nykyään useampi ihminen saattaakin valita ennemmin kevyen deittailun, kuin vakavan parisuhteen. Deittailulla tässä opinnäytetyössä tarkoitetaan juuri tällaista rentoa ihmisten tapailua ilman sitoutumista. Deittailu voi myös johtaa parisuhteeseen, jos osapuolilla on samankaltaiset ajatukset omista tavoitteistaan deittailun suhteen.

3.2 Varhaisaikuisuus, itsetunto ja minäkuva

Forssellin mukaan (2021, ss. 14–16) Robert Havighurst (1972) on luetellut, että varhaisaikuisuuteen kuuluu kahdeksan kehitystehtävää, joita ovat elämäkumppanin valinta, aviopuolison kanssa elämään oppiminen, perheen perustaminen, lasten kasvattaminen, kodin hoitaminen, työelämään siirtyminen, vastuun ottaminen kansalaisena ja saman henkisten sosiaalisten ryhmien löytäminen. Nuorena aikuisena kehitystehtävät ovat selvästi keskittyneet ulkoisiin tekijöihin. Identiteetti ja persoonallisuus jatkavat kehittymistään läpi elämän. Ihmiset aikuistuvat yksilöllisesti omia polkujaan, joten ei voida sanoa, että kehitystehtävät menevät näin jokaisella henkilöllä. Kehitystehtäväteoriaa on kritisoitu, sillä samaa ikäluokkaa olevat henkilöt voivat olla todella erilaisissa elämänvaiheissa keskenään ja heidän polkunsu aikuistua ovat täysin erilaisia. On tutkittu, että nuori aikuinen tarkastelee ja tutkii omaa identiteettiään. Nuori aikuinen voi kokea epävakautta elämän eri osa-alueilla ja olla itsekeskeinen. Osa nuorista aikuisista on töissä tai opiskelee. Osalla voi olla jo perhettä. Tässä opinnäytetyössä nuorella aikuisella tarkoitetaan 18–29-vuotiaita.

Itsetunto tarkoittaa kokemusta siitä, että on hyvä ja riittävä, ja se määrittää suurelta osin ihmisen toimintaa ja hyvinvointia. Itsetunnon avulla selitetään onnistumisia ja epäonnistumisia elämässä. Itsetunto ja minäkäsitys ovat nivoutuneet toisiinsa, sillä minäkäsityksen ollessa positiivinen itsetunto on hyvä. Itsetunto on huono silloin, kun minäkäsityksessä on enemmän negatiivista, kuin positiivista. (Keltikangas-Järvinen, 2017, johdanto) Opinnäytetyössä ei varsinaisesti tutkittu itsetuntoa, mutta se tuli vahvasti ilmi saaduissa vastauksissa, sillä itsetunnolla on suuri vaikutus yksilöiden deittailutapaan ja odotuksiin deittisovellusten käytöstä.

Minäkuva on ihmisellä oleva pysyvä käsitys siitä, kuka ja minkälainen hän on. Mielialavaihtelut eivät muuta tätä käsitystä. Mikäli käsitys minuudesta vaihtelee

huomattavasti eri päivinä, voidaan puhua persoonallisuushäiriöstä. Itsetunnon on taas normaalimpaa vaihdella hieman päiväkohtaisesti ilman, että kyse on minkäänlaisesta häiriöstä. Eri asiat myös vaikuttavat eri tavalla ihmisten itsetuntoihin. Toisilla tietyt asiat nostavat tai laskevat itsetuntoa heti, kun taas toisilla itsetunnossa ei ole paljoakaan vaihtelua. Ihmisen minään vaikuttaa myös se, millä tavalla muut hänet näkevät. Jos ihmisellä on hyvä itsetunto, hänellä on usein totuudenmukainen minäkuva. (Keltikangas-Järvinen, 2017, s. 69) Minäkuva oli olennainen käsite opinnäytetyössä, sillä tuloksissa ilmeni eroavaisuuksia ja samankaltaisuuksia liittyen erilaisiin persoonallisuuksiin, ihmistyyppeihin ja käsitykseen itsestä.

3.3 Rakkaus ja parisuhde

Rakkaus on vaikea määritellä, sillä se voi tarkoittaa jokaiselle ihmiselle eri asiaa. Se on ainutlaatuinen ja yksilöllinen tunne sekä kokemus. Rakkaudella on kuitenkin suuri vaikutus elämän tyytyväisyyteen. On tutkittu, että rakkaus ja ihmissuhteet vaikuttavat kokonaisvaltaisemmin ja voimakkaammin kokemukseen hyvästä elämästä, kuin taloudellinen tilanne. (Kainulainen, n.d., s. 494) Voidaan siis sanoa, että merkitykselliset ihmissuhteet ovat hyvinvoinnin perusta. Rakkauden käsite nivoutui yhdeksi tutkimuksen tärkeimmistä käsitteistä, sillä tutkimuksen avulla voitiin selvittää nuorten aikuisten käsitystä ja kokemusta rakkaudesta. Voiko kumppanin löytää sovelluksesta, haetaanko deittisovelluksista rakkautta vai ovatko sovellukset vain ajankäyttöä tai kevyempien suhteiden etsimistä varten?

Nykyisessä yhteiskunnassa vallitsee tietynlainen parisuhdenormi, jonka mukaan suhteessa on aina kaksi osapuolta ja suhteeseen kuuluu seksi. Olemassa on kuitenkin todella moninaisia suhteita, joista on nykyään yhä enemmän tietoa saatavilla ja ihmiset suhtautuvat niihin aiempaa suvaitsevaisemmin. Suhteisiin ei aina kuulu seksi ja toisaalta suhteet voivat olla vain sitä. Suhteessa voi olla kaksi ihmistä tai useampi ihminen. Polyamorisisissa suhteissa on enemmän kuin kaksi osapuolta ja niissä ollaan romanttisesti yhdessä, joten se eroaa esimerkiksi avoimista suhteista, joissa ollaan parisuhteessa yhden ihmisen kanssa romanttisesti, mutta haetaan seksuaalisia kokemuksia muidenkin ihmisten kanssa. (Seta, n.d.) Deittisovellukset antavat mahdollisuuksia parisuhteiden ja kumppanuuden moninaisuudelle. Pariskunnat saattavat etsiä sovelluksista itselleen kolmatta osapuolta, sovelluksissa omaa seksuaalista suuntaustaan pystyy määrittelemään tai sitä ei tarvitse rajata ollenkaan. Deittisovellukset voivat siis toimia hyvänä välineenä heille, jotka eivät koe vallitsevaa parisuhdenormia omakseen ja, joilla voisi muuten olla vaikeuksia löytää samankaltaisia henkilöitä omasta sosiaalisesta ympäristöstään.

Parisuhteissa sen osapuolet tasapainottelevat omien ja toisen tarpeiden välillä. Jokainen ihminen on yksilö ja elää omaa elämäänsä, mutta parisuhteessa on otettava huomioon myös toisen tarpeet ja hyvinvointi. Se on kumppanuutta. Parisuhteessa, joissa ollaan kumppaneita keskenään, on osapuolten turvallista olla erillään ja yhdessä. Luottamus kumppaneiden kesken toimii ja se kasvaa. Kumppanin kanssa on mahdollista puhua kaikista tunteistaan ja kokemuksistaan sekä mahdollisista pettymyksistä ja toiveista ilman pelkoa hylätyksi tulemisesta. Oma hyvinvointi ei ole kumppanuudessa riippuvainen toisesta, mutta osapuolet rikastuttavat toistensa elämää. (Parisuhdekeskus Kataja ry, 2017, s. 9)

4 Aiemmat tutkimukset

”Jos ihminen ei oo Tinderis, nii sit se on varmaa varattu” – Tinder-sovellus ihmissuhteen välissä ja välittäjänä on Susanna Siiroson pro gradu -tutkielma Tampereen yliopistosta. Se on valmistunut toukokuussa 2022. Tutkielma on toteutettu laadullisella menetelmällä, jossa on haastateltu ihmisiä, jotka käyttävät tai ovat joskus käyttäneet Tinderiä. Hän löysi haastateltavat Tinderin, Instagramin ja Twitterin kautta. Tutkimuksessa on haastateltu 19 henkilöä, joista silloin 10 käytti edelleen Tinderiä aktiivisesti. Siironen on katsonut, että haastateltavien kokemukset kertovat vuorovaikutuksesta ihmisen ja teknologian välillä. Tiedonkeruumenetelmänä on ollut siis teemahaastattelu ja aineiston analyysi on toteutettu teoriaohjaavalla sisällön analyysillä.

Siironen tutkimuksessa on tarkasteltu sitä, miten Tinderin käyttäjät kokevat kyseisen sovelluksen käytön ja kommunikoinnin toisten ihmisten kanssa sovelluksessa heidän etsiessään erilaisia suhdemuotoja. Pro gradu- tutkielmassa on keskiössä siis yksi sovellus, jota tarkastellaan syvällisemmin ja tutustutaan kyseisen sovelluksen tapoihin, normeihin ja käyttäytymiseen.

Siironen pro gradu -tutkielma otettiin tarkempaan tarkasteluun tässä opinnäytetyössä, koska sekä siinä, että tässä tutkimuksessa on pohdittu teknologian ja digitalisaation vaikutusta. Lisäksi molemmissa tutkimuksissa on tutkittu ihmisten omia kokemuksia. Eroavaisuuksia tutkimusten välillä on myös. Siironen tutkimuksessa hän tarkastelee Tinderiä ja hänen tutkimuksensa painottuu selvästi yhteen sovellukseen. Hänen tarkoituksenaan on ollut ymmärtää, millä tavalla Tinder on mukana ihmissuhteiden muodostumisessa. Siironen mainitsee tutkielmassaan, että aiemmissa deittisovelluksia käsittelevissä tutkimuksissa on keskitytty tarkastelemaan sovellusten käyttöä ja sitä, ketkä sovellusta käyttävät. Lisäksi on tutkittu motiiveja Tinderin käytölle ja millaisia hyötyjä ja haittoja siitä on sen käyttäjille. Näin

ollen voidaan myös ajatella, että tämä opinnäytetyö on aiheeltaan relevantti, sillä siinä tutkitaan nuorten aikuisten kokemuksia riippumatta deittisovelluksesta.

Pro gradu -tutkielmassa on saatu selville, että Tinder luo sellaisia mahdollisuuksia ihmissuhteiden muodostumiselle, joita ei välttämättä muuten tarjoutuisi. Vastauksista käy myös ilmi, että Tinderin käyttö voi aiheuttaa stressiä ja pahaa oloa sekä addiktiota. Siiroksen mukaan aineiston perusteella vaikuttaa, että Tinder muokkaa käyttäjiensä toimintaa sovelluksessa ja ulkomaailmassa. Sovellusta käytetään myös itsetuntemuksen välineenä.

Tinder, nuoret naiset ja aikuistuminen on Essi Holopaisen pro gradu -tutkielma Helsingin yliopistosta, joka on valmistunut marraskuussa 2020. Tutkimuksessa on haluttu tutkia nuorten aikuisuuden kynnyksellä olevien naisten toimintaa Tinderissä ja sen vaikutusta heidän aikuistumisprosesseihinsa. Tutkimus on tuotettu teemahaastattelulla, jossa on haastateltu yhdeksää 18–21-vuotiasta naista. Haastattelut on toteutettu keväällä 2018. Myös tässä pro gradu -tutkielmassa on luotu tutkimusprofiili Tinderiin ja etsitty haastateltavat sieltä. Kaikki haastateltavat olivat haastattelujen aikana aktiivisina Tinderissä.

Tutkimuksessa on käytetty menetelmä ja aineistolähtöistä sekä teoriaohjaavaa sisällönanalyysia. Tutkimuksessa on saatu selville, että Tinder on ollut olennainen osa haastateltavien ja heidän kavereidensa arkea ja Tinderistä käyty keskustelut ovat lähentäneet ystäviä toisiinsa. Tinder on mahdollistanut nuorille yksityisyyttä tehdä reflektiota itsestään ja miettiä omia toiveitaan ja preferenssejään sekä tutustua aikuisille suunnattuun toimintaympäristöön. Tässä pro gradussa on tutkittu nuoria ihmisiä ja heidän kokemustensa kautta pohdittu aikuistumista syvemmin. Siitä löytyy siis samanlaisia aspekteja opinnäytetyöhön nähden. Tällaisia kohtia ovat esimerkiksi itsetunto ja digitaalisuus.

“Oikeasti on sen valitsemansa kumppanin kanssa.” Nuorten aikuisten käsityksiä parisuhteen muodostamisesta ja sitoutumisesta on Pinja Evestin pro gradu -tutkielma Itä-Suomen yliopistosta vuodelta 2023. Tutkielma on laadullinen tutkimus, jossa aineisto on hankittu puolistrukturoitujen yksilöhaastatteluiden avulla. Aineisto koostuu kahdeksan nuoren aikuisen haastatteluista. Haastateltavat valittiin osallistumiskriteereihin sopivuuden perusteella. Kriteereitä olivat kuuluminen ikähaarukkaan 25–30 sekä vapaaehtoinen halukkuus osallistua tutkimukseen. Aineisto on analysoitu temaattisella analyysilla.

Tutkielman tarkoituksena on ollut selvittää, miten nuoret aikuiset muodostavat suhteita, millaisia toiveita parisuhteisiin kohdistuu sekä, mitä sitoutuminen tarkoittaa nuorille aikuisille. Tutkielman tuloksena saatu selville, että parisuhde nähdään vaiheittaisena prosessina, joka

alkaa valmiudesta parisuhteeseen ja päättyy parisuhteen jatkumiseen tai eroon. Parisuhdetoiveet keskittyivät kumppanin ja parisuhteen laatuun, konkreettisiin asioihin kuten yhteisen asunnon ostamiseen sekä parisuhdetta uhkaavien tekijöiden välttämiseen. Sitoutuminen määriteltiin pääosin monogamian eli yksiavioisuuden kautta oman kumppanin valinnaksi muiden henkilöiden yli.

Pinja Evestin pro gradu -tutkielma sivuaa tämän opinnäytetyön aihetta ja tarkoitusta, sillä tämän opinnäytetyön mielenkiintona on nuorten aikuisten kokemukset ja ajatukset parisuhteista, tapailusta, kumppanuudesta ja rakkaudesta. Evesti ei ole kuitenkaan tutkinut aihetta deittisovellusten käytön kautta, joka opinnäytetyössä on keskeisessä asemassa. Lisäksi tutkittavien ikähaarukka eroaa opinnäytetyöstä, joka on laajempi.

Deittailun mausteena digitaalisuus – onko Tinder tuonut muutoksia? on Julien Oyerin opinnäytetyö Laurea ammattikorkeakoulusta vuodelta 2017. Opinnäytetyö on laadullinen tutkimus, jonka menetelminä toimivat teemahaastattelu ja netnografia. Tutkimukseen haastateltiin 22–30-vuotiaita miehiä. Tutkimuksen tarkoituksena on ollut kokemusten ja mielipiteiden kerääminen siitä, miten deittailu on muuttunut ja mihin se on menossa. Tutkimuksessa on myös selvitetty tutkittavien käyttäytymistä sosiaalisessa mediassa ja verkkoprofiilin roolia. Tutkimuksen tuloksena saatu selville, että deittailu on muuttunut Tinderin myötä. Deittailu on helpottunut, jonka vuoksi se on lisääntynyt huomattavasti. Deittailun koetaan kuitenkin olevan kertakäyttöisempää kuin viisi vuotta sitten. Viisi vuotta sitten deittailu on nähty vaikeampana, mutta aidompana. Tinder nähdään hyvänä välineenä uusien ihmisen tapaamiseen. Julien Oyerin opinnäytetyössä on jonkin verran samankaltaisuuksia tämän opinnäytetyön kanssa. Erilaisuutena näyttäytyy tutkimuksen menetelmä sekä rajaaminen Tinderiin ja miesten näkökulmaan. Tämä opinnäytetyö ei rajaa tutkittavia tietyn deittisovelluksen tai sukupuolen perusteella.

Minä ja sinä – Kulttuuriset mallit suomalaisessa nettideittailussa on Anne Holappan väitöskirja Turun yliopistosta vuodelta 2023. Tutkimusaineistona toimii vuonna 2012 kerätty aineisto, jota määrittävät heteronormatiivisuus ja suomalaisuus. Aineistoa tutkitaan kognitiivisen antropologian ja kerronnan näkökulmasta. Väitöskirjassa tutkitaan nettideittailuun liittyvää kulttuurista tietoa. Väitöskirja tutkii nettideittailun kokemusta ja näkökulmaa neljästä eri kulttuurimallista. Kulttuurimalleja ovat romanttinen, realistinen, konseptin pakottama sekä konseptia haastava malli. Romanttinen korostaa suuria tunteita ja on yhteydessä romanttisiin mallitarinoin. Realistinen korostaa arjen asioita. Taustalla on normatiivinen elämäntarina, jossa opiskellaan, hankitaan ammatti, etsitään kumppani ja perustetaan perhe. Konseptin pakottama keskittyy profiilintekijän toistamiin sisältöihin

omassa ilmaisussaan, joiden hän ajattelee liittyvän kontekstiin. Konseptia haastavassa mallissa haastetaan tuttua kontekstia eikä noudateta tavallista käsikirjoitusta. Väitöskirjan tuloksina on saatu, että nettideittailu voidaan nähdä joko realistisella tavalla tai epärealistisena satu- ja haavemaailmana. Lisäksi naisten ja miesten ominaista käyttäytymistä nettidittailussa ohjaavat kulttuurisesti omaksutut piirteet. Esimerkiksi naiset korostavat ulkonäöllisiä piirteitään, kun taas miehet korostavat omaa statustaan, sillä on oletus, että tämänkaltaisesti deittiprofilissa tulee esiintyä.

Väitöskirjassa on samankaltaisuutta opinnäytetyöhön tutkimuksen aiheen suhteen, mutta muuten tutkimus on hyvinkin erilainen niin tutkimusmenetelmien kuin näkökulman suhteen. Väitöskirja kertoo yleisesti nettideittailusta suomalaisten keskuudessa eikä tutki aihetta vain nuoren aikuisen näkökulmasta, johon opinnäytetyö perehtyy.

5 Opinnäytetyön toteutus

Tässä luvussa esitellään tarkemmin tutkimuksen toteuttamisesta sekä esitellään tutkimuksen lähtökohdat ja tutkimustehtävä. Lisäksi tässä luvussa paneudutaan tutkimusmenetelmään, aineiston keruuseen ja analysointiin sekä opinnäytetyön tutkimuseettisiin kysymyksiin ja kestävään kehitykseen.

5.1 Tutkimustehtävä ja tutkimuskysymys

Lähtökohtana opinnäytetyöllä oli kiinnostus nuorten aikuisten kokemuksista muuttuneessa deittailukulttuurissa, johon digitalisaatio on tuonut oman lisänsä. Aihe on yhteiskunnallisesti relevantti, sillä nykyaikana ihmiset tapaavat kumppaninsa yhä harvemmin omien sosiaalisten verkostojensa kautta ja yhä enemmän erilaisten sovellusten välityksellä. (Pullinen, 2019, s.82) On tärkeää tutkia tätä kulttuurin muutosta ja sen vaikutuksia nuorten aikuisten todellisuuteen. Ihmissuhteiden muodostaminen ja ylläpitäminen netin välityksellä tuovat omanlaisensa vaikutuksen ihmissuhteisiin ja niiden pysyvyyteen (Pullinen, 2019, s. 75). Jatkuva ja intensiivinen yhteydenpito verkon välityksellä voi tuoda vääränlaisen kuvan yhteydestä ja samankaltaisuudesta. Toisaalta yhteydenpito etänä voi antaa mahdollisuuden tuntea yhteenkuuluvuutta ja positiivisia tunteita, vaikka osapuolet asuisivat kaukana toisistaan. Deittisovelluksissa on siis monia erilaisia puolia, jotka näyttävät sitä käyttäville henkilöille omalla tavallaan riippuen käyttäjän omista toiveista ja tarkoituksista sovelluksen suhteen.

Opinnäytetyön tehtävänä oli tutkia tätä kokemusten monipuolisuutta ja saada uudenlaista näkökulmaa sovellusten käytöstä nuorten aikuisten silmin. Tutkimus sivusi itsetunnon ja minäkuvan käsitteitä, sillä niillä oli tulosten perusteella vaikutusta siihen, miten yksilö näkee deittailun, parisuhteet ja kumppanuuden. Opinnäytetyön päämielenkiinto ja tutkimuksen tehtävä kuitenkin keskittyi ihmissuhteisiin ja niiden kokemuksen tutkimukseen. Opinnäytetyön tutkimuskysymys oli "Mitä nuoret aikuiset kertovat deittisovellusten käytöstä?". Kysymys muodostui kiinnostuksesta tutkia deittisovelluksia käyttäneiden henkilöiden omia kokemuksia. Opinnäytetyössä kiinnostus kohdistui kokemuksiin deittisovellusten vaikutuksesta omiin tuntemuksiin ja käsityksiin rakkaudesta, parisuhteista, kumppanuudesta ja deittailusta. Tavoitteena oli tuottaa lisätietoa nuorten aikuisten kokemuksista digitaalisessa deittailuympäristössä, sillä sosiaalisella medialla ja nettideittailulla on kasvava rooli nuorten aikuisten elämässä.

5.2 Tutkimusmenetelmät

Opinnäytetyö toteutettiin laadullisena tutkimuksena, sillä tavoitteena oli ymmärtää deittisovellusten käyttöä nuorten aikuisten kokemusten pohjalta. Laadullisissa tutkimuksissa olennaista on ilmiöiden ja niiden muuttuvan luonteen ymmärtäminen. Voidaan ajatella, että tulokset eivät ole ajattomia, paikattomia ja muuttumattomia. Laadullisessa eli kvalitatiivisessa menetelmässä aineiston tieteellisyyden kriteerinä ei ole aineiston määrä, vaan sen laatu. Tutkimuksessa pyrittiin analysoimaan tuloksia mahdollisimman tarkasti ja yksityiskohtaisesti. Laadullisessa tutkimuksessa ei aseteta tarkkaa hypoteesia ennen tutkimuksen suorittamista. Tämä tarkoittaa sitä, että tutkijalla ei ole ennako-olettamuksia tutkimuksen tuloksista. (Eskola & Suoranta, 2014, ss. 16, 18–19) Kun opinnäytetyössä tutkittiin deittisovellusten käyttöä, on tärkeä ymmärtää, että se, millaista niiden käyttö oli tämän opinnäytetyön aikana, voi muuttua tulevaisuudessa. Ilmiön jatkuvasti muuttuvan luonteen vuoksi ennako-olettamuksia opinnäytetyön tulosten suhteen ei tehty, sillä aikaisemmissa samankaltaisissa tutkimuksissa saadut tulokset ja niistä tehdyt johtopäätökset eivät välttämättä enää ole relevantteja.

Laadullisessa tutkimuksessa tutkinnan kohteena oleva aihe tulisi rajata niin, että aineistoa on loogista ja järkevää analysoida, sillä laadullinen aineisto on loppumaton. (Eskola & Suoranta, 2014 s. 19) Tämän vuoksi opinnäytetyö rajattiin koskemaan kokemuksia tapailusta, parisuhteista, kumppanuudesta ja rakkaudesta, sillä deittisovelluksiin liittyy loputon määrä eri tarkastelunäkökulmia. Kaikkien mahdollisten tarkastelukulmien huomioiminen olisi tehnyt analysoitavan aineiston liian laajaksi ja sekavaksi. Tutkimusmenetelmäksi valikoitui

aikaisempaan tietoperustaan perehtymisen lisäksi laadullinen kysely, joka toteutettiin Webropol-työkalulla. Tutkimusmenetelmänä netissä toteutettava kysely palveli opinnäytetyön tavoitetta saada nuorten aikuisten kokemuksia deittisovelluksista. Nuorten aikuisten elämä voi olla hektistä, jolloin esimerkiksi haastatteluaikojen sopiminen olisi ollut haastavaa. Kysely mahdollisti monen nuoren aikuisen tavoittamisen ja heidän vastaamisensa omalla ajallaan. Lisäksi kysely tarjosi mahdollisuuden anonyymiin osallistumiseen, joka mahdollisesti kasvatti vastaajien lukumäärää. Laadullinen kysely valikoitui tutkimusmenetelmäksi, sillä aihe ei ole muuttumaton, vaan tulokset vaihtelevat ajanjakson ja eri yksilöiden mukaisesti, joten tilastollisen tutkimuksen tekeminen ei ollut tarkoituksenmukaista opinnäytetyön tavoitteita ja tarkoitusta ajatellen.

5.2.1 Aineistonhankinta laadullisessa tutkimuksessa

Laadullisessa tutkimuksessa aineiston koolla ei ole suoraa vaikutusta siihen onnistuuko tutkimus. Aineiston määrä voi olla suurikin, kunhan aineisto on harkinnanvaraisesti, teoreettisesti ja tarkoituksenmukaisesti poimittu. Tällöin tutkimuksessa on yleensä pieni tapausmäärä. (Eskola & Suoranta, 2014, ss. 61–62) Tässä opinnäytetyössä aineistoa kertyi toivottua enemmän, mutta määrällä ei ollut niin suurta merkitystä, sillä pyrittiin ennemmin ymmärtämään ja analysoimaan, kuin saamaan tilastollisesti merkittävää tutkimustulosta. Opinnäytetyössä haluttiin selvittää vastaajien omia kokemuksia ja antaa erilaisille kokemuksille ja sovellusten laaja-alaisille vaikutuksille näkyvyyttä. Aineiston määrää pyrittiin opinnäytetyössä hallitsemaan jakamalla tutkimusmenetelmänä käytettävä kysely Instagram-sovelluksessa opinnäytetyön tekijöiden omilla käyttäjätileillä. Opinnäytetyön tutkimuksessa hyödynnetyt Instagram-tilit olivat yksityisiä, joten vastaajat koostuivat opinnäytetyön tekijöiden omista seuraajista. Opinnäytetyöhön vastasi 21 henkilöä. Alun perin harkittiin Facebookin hyödyntämistä, mutta ajateltiin sen tuovan mahdollisesti liian suuren aineiston tutkimuksen tavoitteeseen nähden. Instagram-tilit tarjosivat tarvittavan määrän mahdollisia opinnäytetyöhön osallistuvia, mutta ei liikaa, joka olisi Facebookissa ollut todennäköistä.

Laadullisella aineistolla tarkoitetaan sitä, että aineisto on ilmiänsuultaan tekstiä. (Eskola & Suoranta, 2014, s.15) Opinnäytetyössä aineisto kerättiin laadullisella kyselyllä. Kyselyssä on samoja piirteitä puolistrukturoidun haastattelun kanssa, sillä kyselyssä esitettyjen kysymysten muoto ja järjestys oli kaikille vastaajille sama, minkä tarkoituksena oli, että kysymyksillä on sama merkitys kaikille. Kyselyssä ei myöskään ollut valmiita vastausvaihtoehtoja, vaan niihin sai vastata omin sanoin eikä vastaukselle ollut pituusrajaa. (Eskola & Suoranta, 2014, s. 87) Kyselyssä ei ollut kysymyksiä, joihin voisi vastata pelkällä kyllä- tai ei -vastauksella. Tämä sen vuoksi, että laadullinen tutkimus vaatii aineistoksi tekstiä

eikä ole tutkimuksen kannalta tarkoituksenmukaista kerätä vain kyllä- tai ei- vastauksia aiheesta. Aineistonhankinta tapahtui heinäkuussa. Kyselyn toimivuutta testattiin ennen sen virallista käyttöönottoa kesäkuussa, jolloin kysymykset muotoiltiin tarkemmiksi. Kyselyn testauksen suoritti opinnäytetyön tekijöiden tuntema opiskelija. Testauksen avulla varmistettiin, että kysely toimii halutulla tavalla, ja että kysymykset ovat toimivia opinnäytetyön kannalta. Testauksessa saatuja vastauksia ei käytetty opinnäytetyössä. Opinnäytetyössä tehty tutkimus oli anonyymi, sillä aihe saattaa olla joillekin vastaajille vaikea. Anonyymillä kyselyllä varmistettiin se, että kaikki halukkaat pystyivät matalalla kynnyksellä osallistua siihen ja vastauksia saatiin riittävästi.

Aineistonhallintasuunnitelmasta löytyy aineistonhankinnan menetelmät ja aineiston muoto. Tässä opinnäytetyössä aineisto kerättiin anonyymisti, eikä henkilötietoja käsitelty. Aineisto säilytettiin opinnäytetyön aikana tutkijoiden henkilökohtaisilla P-asemilla ja OneDrivessa ja sitä pääsi katselemaan ja käsittelemään vain opinnäytetyön tekijät itse. Opinnäytetyöstä kerättyä aineistoa käytettiin vain tässä opinnäytetyössä ja aineistoa säilytetään opinnäytetyön valmistuttua tutkimuseettisiä periaatteita noudattaen niin, että sen näkevät vain opinnäytetyön tekijät. Aineisto tuhoetaan 1 vuoden kuluttua opinnäytetyön valmistumisesta. Aineistonhallintasuunnitelma löytyy tämän suunnitelman lopusta liitteestä 1.

5.2.2 Aineiston analyysi teemoittelemalla

Laadullisessa tutkimuksessa aineiston analyysillä on tehtävänä selkeyttää aineistoa ja näin ollen tuottaa uutta tietoa tutkimusaiheesta. Analyysiä tekemällä on tarkoitus tiivistää aineistoa niin, että kaikki olennainen ja tärkeä informaatio kuitenkin säilyy. (Eskola & Suoranta, 2014 s. 138) Opinnäytetyössä aineistoa analysoitiin teemoittelulla. Kerätystä aineistosta nostettiin esiin tutkimusongelmaa havainnollistavia teemoja ja usein esiintyviä tyypillisiä piirteitä, joiden avulla vertailtiin tiettyjen teemojen esiintymistä ja ilmenemistä aineistossa. Lisäksi voitiin löytää sekä eroavaisuuksia, että samankaltaisuuksia teemojen väleiltä. (Eskola & Suoranta, 2014 ss. 175–176)

Teemoittelu alkaa sillä, että teksteistä eli vastauksista löydetään ja erotellaan tutkimusongelman kannalta keskeiset aiheet. Teemoittelussa kerätään vastauksista sitaatteja, joita voidaan kirjoittaa raporttiin. Sitaatit ovat mielenkiintoisia, mutta vastauksista irroitettuja, joten niiden avulla ei pystytä tekemään kovin tarkkoja analyysejä ja johtopäätöksiä. Tämän vuoksi teemoittelussa tulee olla empirian eli tutkimuksen havainnoinnin ja teorian vuorovaikutusta ja niiden tulee nivoutua tutkimustekstissä toisiinsa. Teemoittelussa tulee olla tarkka, mitä sitaatteja käyttää, sillä niitä kertyy helposti liikaa,

eivätkä kaikki niistä ole analyysin ja johtopäätösten kannalta olennaisia. Sitaattien avulla lukija pystyy arvioimaan tutkijan tekemiä johtopäätöksiä, sillä ne kuvaavat aineistoa kattavasti. Sitaattien tulee olla tasapainossa teoreettisen tiedon ja tutkijoiden oman syvällisen pohdinnan kanssa. (Eskola & Suoranta, 2014, ss. 176, 181)

Opinnäytetyössä teemoittelu alkoi tulosten keräämisellä yhdelle alustalle. Saadut tulokset koottiin kyselyn kysymysten perusteella listoiksi. Tämän jälkeen kysymysten vastaukset käytiin läpi yksitellen jaotteleamalla ne eri kategorioihin samankaltaisuuksien mukaisesti. Esimerkiksi vastaukset, joissa kerrottiin itsetunnosta, merkittiin tähdellä. Kategorioiden perusteella luotiin taulukot teemoittain. Taulukoihin kerättiin yhtenäisillä merkeillä, kuten tähdillä, kirjatut usein esille nousseet ilmaisut ja sanat. Tämän jälkeen kirjatut ilmaisut ja sanat kirjoitettiin erilliselle muistiinpanoalustalle, josta tulokset kirjoitettiin puhtaaksi tähän opinnäytetyöhön.

5.3 Eettisyys ja kestävyys

Tieteelliseen tutkimukseen liittyy monia eettisiä kysymyksiä, joita tutkijoiden tulee pohtia ja arvioida tutkimusta tehdessään. Eettisiin kysymyksiin ei ole olemassa selkeää ohjekirjaa, joten tutkijan tulee itse tehdä ratkaisut kysymysten suhteen. Eettiset kysymykset koskevat muun muassa tutkimuslupaa, tutkimusaineiston keruumenetelmiä, tutkijan rehellisyyttä, tutkimukseen osallistumista sekä tutkimuksen tiedottamista. Tutkimukseen tulee aina hankkia tutkimuslupa kaikilta, joita tutkimus koskee. Esimerkiksi jonkin organisaation työntekijöitä tutkittaessa on lupa saatava sekä organisaatiolta, että työntekijöiltä itseltään. Tutkimuksen aineistonkeruun on perustuttava saatuun tutkimuslupaan. Tutkija ei saa esimerkiksi nauhoittaa salaa tutkittavia ja hyödyntää tätä aineistona. Kaikki aineistonkeruuseen liittyvät menetelmät tulee siis tehdä tutkittaville näkyväksi. Tutkijan tulee olla rehellinen myös saamistaan tuloksista eikä hän saa manipuloida tuloksia vastaamaan omaa tutkimustarkoitustaan. (Eskola & Suoranta, 2014, ss. 52–53) Tutkimukseen osallistumisen tulee aina perustua vapaaehtoisuuteen ja osallistuminen tulee saada perua tai keskeyttää ilman pelkoa seuraamuksista. Tutkimuksesta tiedottamiseen liittyvät kysymykset koskevat raportointia sekä tutkittavien tiedottamista. Tutkimuksesta tulee tehdä raportti, josta käy kattavasti ilmi kaikki tutkimukseen liittyvät asiat. Tutkimukseen osallistuvia tulee tiedottaa tutkimuksen tarkoituksesta ja tutkittavien roolista tutkimuksessa. (TENK, 2019, s. 8)

5.3.1 Opinnäytetyön tutkimuseettiset kysymykset

Tieteellisen tutkimuksen yleisiin periaatteisiin kuuluu muun muassa itsemääräämisoikeuden kunnioittaminen sekä tutkittaville vahinkojen ja riskien aiheutumisen välttäminen. (TENK, 2019, s.7) Opinnäytetyön tutkimuseettiset kysymykset liittyivät olennaisesti henkilötietoihin, tunnistettavuuteen, tutkittavien suostumukseen ja informointiin. Opinnäytetyössä ei kerätty mitään kyselyyn vastanneiden henkilötietoja, vaan kysely oli täysin anonyymi. Kyselyn anonymiteettisuus vastasi myös tunnistettavuuteen liittyvään eettiseen kysymykseen. Opinnäytetyön tekijät eivät siis olleet tietoisia, kuka henkilö on minkäkin vastauksen takana. Kyselyssä esitetyt kysymykset aseteltiin niin, että ne mahdollisimman vähäisesti aiheuttaisivat tunnistettavuuden mahdollisuutta. Jos kuitenkin vastauksissa olisi tullut ilmi piirteitä, jotka olisi voinut päättelyn kautta yhdistää tiettyyn henkilöön, olisi vastaukset esitetty valmiissa opinnäytetyössä niin, että henkilöä ei olisi pystynyt niistä tunnistamaan.

Kyselyn alussa esiteltiin opinnäytetyön aihe ja tarkoitus sekä mihin osallistujilta toivottiin vastausta, informoitiin tutkittavia henkilötietojen keräämisestä ja anonymiteettisuudesta sekä vastausten säilyttämisestä opinnäytetyön valmistumisen jälkeen. Lisäksi informoitiin osallistumisen vapaaehtoisuudesta, kesken jättämisen mahdollisuudesta sekä osallistumisen peruuttamisesta. Tutkimuseettisen neuvottelukunnan (2019, s. 8) mukaan kaikilla tutkittavilla on oikeus osallistua vapaaehtoisesti ja suostumus osallistumiseen tulee dokumentoida. Opinnäytetyössä suostumus kerättiin kyselyn lopussa rastitettavalla ruudulla. Osallistumisen pystyi helposti keskeyttämään lähtemällä pois kyselystä. Myös osittain täytetyn kyselyn pystyi palauttamaan. Jos halusi peruuttaa osallistumisensa, tuli osallistujan ottaa yhteyttä opinnäytetyön tekijöihin ja kertoa jokin tunnistettava vastauksensa, sillä opinnäytetyön kyselyn ollessa anonyymi muuta tunnistusmahdollisuutta ei ollut. Opinnäytetyössä ei kuitenkaan ilmennyt haasteita kyselyyn vastanneiden osalta.

Kuten aikaisemmin mainittu luvussa 4.2.1, opinnäytetyön kysely julkaistiin opinnäytetyön tekijöiden omilla yksityisillä Instagram-tileillä, jolloin myös mahdolliset osallistujat olivat rajatusta ryhmästä ja opinnäytetyön tekijöiden tuntemia henkilöitä. Tämä asetti osaltaan opinnäytetyöhön eettisen kysymyksen saatavien vastausten luotettavuudesta. Opinnäytetyössä pyrittiin lisäämään tulosten luotettavuutta tekemällä kyselystä anonyymi. Kyselyn kysymykset olivat myös aseteltu niin, ettei kenenkään henkilöllisyyttä pystynyt vastausten perusteella arvaamaan. Seuraajien joukosta ei valikoitu ketään tiettyjä henkilöitä vastaamaan kyselyyn sen perusteella, kuka olisi mahdollisesti deittisovelluksen käyttäjä, vaan kaikki seuraajat pystyivät halutessaan vastaamaan. Seuraajia opinnäytetyön tekijöillä

oli opinnäytetyön tutkimuksen aikana yhteensä 437, joten on mahdotonta tietää, ketkä mahdollisesti opinnäytetyön tutkimukseen osallistuivat.

5.3.2 Sosiaalinen ja kulttuurinen kestävä kehitys

Kestävän kehityksen tarkoituksena on turvata kaikille sukupolville, nykyisille ja tuleville, hyvät edellytykset elämälle. Kestävään kehitykseen kuuluu ekologisen kestävyuden lisäksi taloudellinen, sosiaalinen ja kulttuurinen kestävyys. (Ympäristöministeriö, 2023)

Opinnäytetyölle olennaisia kestävyuden ulottuvuuksia olivat sosiaalinen ja kulttuurinen kestävyys. Sosiaalinen kestävyys pyrkii takaamaan ylisukupolvisen hyvinvoinnin. Sosiaalisen kestävyuden mahdollistajina ovat toimeentulon, hyvinvointipalvelujen ja turvallisuuden riittävyys, resurssien ja mahdollisuuksien jakautuminen tasapuolisesti, yksilön vaikutusmahdollisuudet omassa elämässään sekä yhteiskunnallinen osallistuminen, kiinnittyminen ja yhteisöllisyys. (THL, 2021) Kulttuurinen kestävyys tarkoittaa esimerkiksi kielen, perinteiden ja tapojen säilymistä. Lisäksi monimuotoisuutta, tasapainoista kasvua, rauhaa, yhteisöllisyyttä ja kaikkien oikeuksia kunnioitetaan ja arvostetaan. (Kestävän kehityksen edistäminen, 2023)

Molemmat sosiaalinen ja kulttuurinen kestävyys pyrkivät siis luomaan hyvinvointia yksilöiden ja yhteisöjen välisiin vuorovaikutussuhteisiin sekä laajemmin myös yhteiskunnallisesti. Yksilön omat vaikutusmahdollisuudet, itseilmaisu ja valinnanvapaus ovat tärkeässä roolissa sosiaalisen ja kulttuurisen kestävyuden onnistumisen kannalta. Deittisovellusten maailma tarjoaakin juuri valintoja ja vapautta. Omalla tavallaan ne siis toimivat vahvasti sosiaalisen ja kulttuurisen kestävyuden kentällä. Kulttuurisesti deittisovellukset ja yleisesti sosiaalinen media ovat tuoneet omanlaisensa kielen, perinteet ja tavat osaksi ihmisten, erityisesti nuorten ja nuorten aikuisten, todellisuutta. Deittisovellukset voivat myös auttaa luomaan yksilölle tunnetta yhteisöllisyydestä, kuulumisesta, kiinnittymisestä ja hallinnasta oman deittailuelämän suhteen.

6 Tulokset

Tässä kappaleessa esitellään tutkimuksen keskeiset tulokset. Saadut tulokset ovat jaoteltu opinnäytetyössä esille nousseiden keskeisten teemojen mukaisesti. Tulokset vastaavat tutkimuskysymykseen ”Mitä nuoret aikuiset kertovat deittisovellusten käytöstä?”. Tulosten esittelyn jälkeen johtopäätöksissä käydään tuloksia läpi tarkemmin peilaten niitä teoriaan ja aikaisempiin tutkimuksiin.

Opinnäytetyössä saadut tulokset ovat osittain yleistettäviä, mutta toisaalta eivät. Opinnäytetyön tulokset ovat yhteneviä aikaisempien tutkimusten kanssa, joten samankaltaisuuksia löytyy. Ei voida kuitenkaan sanoa, että yhteneväisyyksien perusteella voitaisiin yleistää saatu tieto koskemaan kaikkia ja, että tulokset pysyisivät samankaltaisina koko ajan. Yleistyksenä voidaan todeta, että deittisovelluksilla on moninaisia vaikutuksia. Vaikutukset kuitenkin vaihtelevat ja näyttäytyvät yksilöllisinä, joten ei voida todeta, että jotkin tietyt samat vaikutukset näkyisivät kaikilla deittisovelluksia käyttävillä. Opinnäytetyöhön osallistuneiden kokemukset eivät ole yleistettäviä, sillä ne ovat yksilöllisiä ja henkilökohtaisia eikä kenenkään kokemukset ole täysin samanlaisia, vaikka samankaltaisuuksia löytyisikin.

6.1 Käytetyt sovellukset ja niiden tarkoitus

Kaikki tutkimukseen osallistuneet mainitsivat käyttäneensä Tinderiä deittailuun. Muita käytettyjä deittisovelluksia olivat muun muassa Badoo, Hinge ja Grindr. Myös muita sovelluksia sekä sosiaalisen median alustoja, kuten Facebookin suljettuja ryhmiä, nousi esille. Yli puolet vastaajista kertoivat käyttäneensä enemmän kuin yhtä sovellusta.

Deittisovelluksia käytetään vaihtelevin motiivein ja tarkoituksin. Tässä opinnäytetyössä saaduista vastauksista kävi ilmi useita erilaisia motiiveja sovellusten lataamiselle. Kaikkein yleisimpiä syitä tutkimukseen vastanneilla olivat seksin ja parisuhteen hakeminen sekä tylsyys ja hauskanpidon etsiminen. Sovelluksen lataamisen taustalla oli myös tunne siitä, että sinkkuhämisen kuuluu käyttää sovelluksia ja niiden käyttöön voidaan jopa painostaa. Vastauksissa on yhtenäistä uteliaisuus sovelluksia kohtaan. Sovelluksia on ladattu myös lievittämään yksinäisyyttä esimerkiksi eron jälkeen ja itsetunnon kohotukseksi. Vastaajat olivat myös ladanneet sovelluksen nähdäkseen, millaisia ihmisiä siellä on ja tutustuakseen uusiin ihmisiin.

Nykyään enemmänkin yleiseen jutusteluun ja harjoittaakseni puhumista muiden kanssa, joskus aiemmin etsin jopa vakavampaa suhdetta

Myös ystäväpiirillä ja heidän positiivisilla kokemuksillaan sovellusten käytöstä nähtiin olevan vaikutusta omaan päätökseen ladata jokin sovellus.

Kaverit kehottivat lataamaan yhtenä kesänä kun juteltiin deittailusta. Muilla kavereilla oli jo Tinder niin latasin sitten itsekin.

Vastauksista käy ilmi, että deittisovelluksista on mahdollista löytää todella laaja-alaisesti erilaisia suhteita. Kuitenkaan aina ei löydy juuri sitä, mitä on sovellusta ladattaessa lähtenyt etsimään. Vaikka tuloksista voidaan huomata, etteivät deittisovellukset ole parhaita ja toimivimpia paikkoja parisuhteen löytymiselle, on sieltä löytynyt useita parisuhteita, sekä pitkäaikaisia että lyhyempiä. Eräs vastaaja kertoo, että on sovelluksesta löytänyt sellaisen parisuhteen, jota oli aina toivonut. Sovelluksista on löytynyt myös kavereita, läheisiä ystäviä ja muita kevyitä ihmissuhteita. Seksi on yksi oleellinen motiivi deittisovelluksen lataamiselle ja voidaankin todeta, että sovellukset toimivat hyvin seksin löytämiseen. Vastaajat kertoivat, että ovat löytäneet yhden yön juttuja, muutaman yön juttuja sekä pidempikestoisia ”friends with benefits”-suhteita. Friends with benefits -suhteella tarkoitetaan sitä, kun ihmisten välillä on intiimi suhde, mutta he eivät ole sitoutuneet toisiinsa. Lyhyesti voisi sanoa, että he ovat kavereita, jotka harrastavat seksiä. Vastauksista käy myös ilmi, että on yleistä käydä treffeillä, eikä juttu jatku ensimmäisiä treffejä pidemmälle ja viestittely loppuu.

6.2 Deittailutapa

Opinnäytetyössä kysyttiin, onko deittisovelluksilla ollut vaikutuksia deittailutapaan tai ajatuksiin deittailusta. Näihin kysymyksiin saadut vastaukset erosivat toisistaan laajasti. Koettiin, että deittailutavat tai ajatukset eivät muuttuneet millään tavalla. Toisaalta saatiin eriäviä vastauksia, joista tuli ilmi, että deittailutavat tai ajatukset ovat muuttuneet. Tällöin vaikutukset deittailutapaan olivat jakaantuneet negatiivisiin ja positiivisiin muutoksiin. Voidaan siis todeta, että deittailutavat ovat kokeneet muutoksia. Yhteneväisenä vastauksissa näkyy ajatus siitä, että deittisovelluksista ei oikeastaan haeta muuta kuin yhden illan juttuja. Kasvokkain tapahtuvia tapaamisia on alettu arvostamaan enemmän ja aidot vuorovaikutustilanteet koetaan paremmiksi, kuin deittisovelluksissa keskustelu. Perinteisiä tapaamismenetelmiä ja spontaaneja kohtaamisia suositaan sovellusten sijaan. Sovellusten käyttäminen oli myös lopetettu kokonaan. Eräs vastaajista tiivisti ajatuksensa deittailutapojensa muutoksesta:

En käytä enää mitään sovelluksia. Tapaan tulevan kumppanin muuta kautta, jos tapaan.

Negatiivisina puolina deittailutapojen muutoksille nousivat vastaajien epätoivon kokemukset, kilpailun kovuus, täydellisyys tavoittelu, lyhytnäköisyys ja pinnallisuus. Yhteneväisenä negatiivisena vaikutuksena vastauksista näkyi siis vaikeus löytää kestäväää parisuhdetta, kun deittailu on kevyttä ja toiset treffit harvinaisia. Eräs tutkimukseen vastanneista mainitsikin, että deittisovellukset eivät ole hyviä, jos etsii jotain vakavampaa. Deittisovellusten käyttö on

aiheuttanut epätoivoa ja luottamus toisiin ihmisiin on vähentynyt. Koskaan ei voi olla täysin varma muiden deittisovellusten käyttäjien tarkoitusperistä ja aitoudesta. Deittisovellusten positiivisina puolina koettiin treffien sopimisen helppous, uusiin ihmisiin tutustuminen sekä monen henkilön kanssa keskustelun samanaikaisesti.

Tuntuu vaikealta nyt lähteä etsimään seuraa ilman deittisovellusta.

Lisäksi vastaajat kokivat positiivisia muutoksia itsessään. Deittisovellusten käytön myötä he kokivat ihmis- ja itsetuntemuksensa parantuneen, ymmärryksen omista arvoistaan ja arvostamistaan piirteistä kasvaneen sekä käsitysten deittailusta muuttuneen positiivisemmaksi. Deittisovellukset ovat myös lisänneet rohkeutta tavata uusia ihmisiä, vaikka se on jännittävää aluksi.

6.3 Kumppanuuskäsitykset

Tulokset jakautuivat melko tasaisesti kyllä tai ei vastauksiin kysymyksessä ”Koetko, että deittisovellukset tarjoavat aidon mahdollisuuden kumppanin löytymiselle?”. Kyllä vastanneet kokivat sovellusten mahdollistavan kumppanin löytymisen, sillä he ovat joko itse löytäneet tai tietävät jonkun, joka on löytänyt kumppanin niiden kautta. Lisäksi vastaajat pohtivat, että sovellukset voivat mahdollistaa henkilön tapaamisen toisesta kaupungista, mikä ei välttämättä olisi mahdollista ilman sovellusta. Lisäksi sovellusten käyttäminen on osa nykyaikaista deittailua, joten monen käyttäessä sovelluksia on todennäköisempää löytää niiden kautta mahdollinen kumppani. Omalla ja toisen henkilön aitoudella ja vilpittömyydellä on suuri merkitys kumppanin löytymiseen. Lisäksi tuurilla koetaan olevan suuri vaikutus lopputulokseen.

He, jotka vastasivat, että sovellukset eivät tarjoa aitoa mahdollisuutta kumppanin löytymiselle toivat esille, että monet sovelluksia käyttävät eivät uskalla tai halua sitoutua, keskustelut jäävät lyhyiksi ja on vaikeaa hahmottaa toisten halua. Lisäksi koettiin, että henkilöt saattavat johtaa harhaan, valehdella ja hyödyntää toista henkilöä esimerkiksi vain seksiin. Sovellukset tarjoavat paljon vaihtoehtoja, jolloin kiinnostus siirtyy helposti ja nopeasti toiseen henkilöön ja kohtaamiset jäävät usein pinnallisiksi. Sovelluksessa voi myös syntyä paine siitä, että kohtaamisesta täytyy tulla jotain romanttista, jolloin odotukset ovat valmiiksi korkealla ja siksi pettymykset todennäköisempiä.

- - Joskus tämä lähtökohta tutustumiseen on tosi huono, koska kavereina tutustuminen voi olla kestävämpi pohja romanttiselle suhteelle.

Kuten aikeisemmin mainittu luvussa 5.1, opinnäytetyön tutkimuksesta kävi ilmi, että deittisovelluksista oli löytynyt kaikenlaisia ihmissuhteita, kuten parisuhteita, ystäviä, tuttavuuksia, yhden illan juttuja, tapailu- ja seksisuhteita, lyhyitä epävirallisia suhteita ja muita ei-vakavia romanttisia suhteita ja myös avioliitto. Toisaalta sovelluksista ei ole löydetty mitään, ainakaan mainitsemisen arvoista. Yksi vastaajista kertoi käyneensä muutamilla treffeillä, mutta mikään ei ollut edennyt ensimmäisiä treffejä pidemmälle.

Sovellusten käyttö on auttanut selkeyttämään käsitystä siitä, millaisen kumppanin itselleen haluaa tai ei halua ja millaisia piirteitä arvostaa toisessa ihmisessä. Sovellukset ja käydyt treffit ovat myös opettaneet vastaajille paljon heistä itsestään ja omista arvomaailmoistaan.

Olen oppinut sovelluksen avulla löytämään enemmän piirteitä mistä pidän muissa ja mistä en. Se on auttanut minua hieman paremmin tiedostamaan millaisen kumppanin hauaisin.

Deittisovellusten avulla on tarkentunut se, mitä etsii kumppanista. Koetaan myös, että sovelluksilla ei ole ollut vaikutusta omiin käsityksiin sopivasta kumppanista. Vastauksista käy myös ilmi, että deittisovellukset ovat vaikuttaneet myös käsityksiin itsestään kumppanina. Koetaan, että deittisovellukset ovat pääosin madaltaneet itsetuntoa ja käsitystä itsestään mahdollisena kumppanina, mutta parisuhteen löytyessä nostattanut sitä. Toisaalta ilmeni myös vastakkaisia vastauksia, joissa deittisovellusten ei koeta vaikuttavan ollenkaan käsityksiin itsestään kumppanina.

6.4 Itsensä ilmaisu

Saadusta aineistosta nousi esille selkeästi kolme eri tapaa, jonka mukaisesti vastanneet kokivat tuovansa itsensä esille. Tutkimuksen analysointivaiheessa eriteltiin nämä tavat suppeaan, todenmukaiseen ja korostettuun. Suppeassa tavassa itseään tuodaan esille vähäsanaisesti, yksinkertaisella profiililla sisältäen vain perusasiat itsestään tai pelkästään kuvat. Todenmukaisessa tavassa henkilöt esittelevät itseään monipuolisesti kuvilla ja laittavat paljon tietoa itsestään, ja jopa vaikeammista asioista, kuten mielenterveyteen liittyvistä haasteista kerrotaan avoimesti. Tietoja myös päivitetään säännöllisesti, jotta ne vastaavat sen hetkistä todellisuutta. Korostetussa tavassa taas itseään tuodaan esille todenmukaisesti, mutta hyviä piirteitä korostaen. Hyviä piirteitä korostetaan muun muassa huumorilla sekä mahdollisimman imartelevilla kuvilla. Enimmäkseen tutkimukseen vastanneet kokivat tuovansa itseään sovelluksissa esille todenmukaisesti. He toivat kuitenkin

myös ilmi, että itseään on vaikea tuoda täysin todenmukaisesti esille pelkän sovelluksen kautta, sillä deittiprofiilissa on vain pieni osa itsestä.

Mahdollisimman monipuolisilla kuvilla. Tinderissä voi laittaa tosi paljon eri tietoja itsestä, kuten ikä, harrastukset, koulutuksen ja kiinnostuksen kohteita. Itselläni profiilini on todenmukainen. Huumorintajuani ja lojaalisuutta on vaikea tuoda esiin pelkän sovelluksen välillä. Sovelluksessa on pieni osa minua.

Vastaajilla oli kokemuksia sovellusten vaikutuksesta itsetuntoon tai niillä ei koettu olevan vaikutusta. Deittisovellukset ovat herättäneet monissa kysymyksiä siitä, kelpaako kenellekään sellaisena, kuin on. Vertailu muihin on yleistä sovellusten ulkonäkökeskeisyyden takia. Sovelluksissa saatujen ”mätsien” määrällä voi olla vaikutusta itsetuntoon, sillä annetut tykkäykset perustuvat lähes kaikissa deittisovelluksissa poikkeuksetta ulkonäköön.

Pelko siitä että minua parempi on muutaman swaipin takana.

Deittisovellusten koettiin vaikuttavan myös positiivisesti itsetuntoon, kun on saanut ulkopuolista vahvistusta omasta ulkonäöstään ja persoonastaan.

6.5 Käsitukset parisuhteista, rakkaudesta ja deittailusta

Opinnäytetyön kyselyssä yhtenä aiheena oli käsitysten muuttuminen parisuhteista, rakkaudesta ja deittailusta sovellusten myötä. Saaduissa vastauksissa käsitykset ovat melko yhteneviä siitä, että deittailu on sovellusten avulla muuttunut helpommaksi, mutta toisaalta rakkauden ja parisuhteen muodostuminen vaikeammaksi. Vaikeus löytää kumppania aiheuttaa epävarmuuden tunteita. Koettiin myös, että deittisovellukset eivät ole vaikuttaneet kysytyihin käsityksiin.

Tuntuu, että nykyään kaikki haluavat suhteen, ilman suhdetta. Haluavat suhteen kaikki hyvät puolet kuten läheisyyden ja toisen ihmisen tuen, mutta eivät halua sitoutua ja haluavat myös olla avoimia harrastamaan seksiä muiden kanssa koska "eivät ole parisuhteessa". Nykyään minusta tuntuu, että on tosi vaikeaa löytää oikeasti potentiaalista parisuhde kumppania, ketä haluaisi itsekin parisuhteen.

Yksi vastaajista koki, että deittisovellukset ovat vähentäneet rakkauden merkitystä.

Deittisovelluksissa ei välttämättä ehdi muodostumaan syvällisempää yhteyttä, eikä yhteyden

eteen nähdä vaivaa tai edes uskalleta yrittää, sillä aina voisi löytyä joku parempi. Deittisovelluksia käytettäessä voi helposti hämärtyä käsitys siitä, että juttelee oikean ihmisen kanssa. Tämä voi johtaa siihen, että ei kunnioita toisen tunteita ja voi käytöksellään loukata.

Ihmisiin tutustuminen on helppoa sovelluksissa ja ne mahdollistavat mielenkiintoisten ihmisten tapaamisen myös kaukaa. Sovelluksissa ei ole niin suurta kynnystä mennä juttelemaan ihmisille, kuin kasvokkain tapahtuvissa kohtaamisissa. Viesteillä on myös helpompi pyytää treffeille. Toisaalta sovellukset ovat todella ulkonäkökeskeisiä ja siellä saatetaan etsiä vain hetkellistä seuraa eikä kumppania tositaroituksella. Vastauksissa toistuu deittisovellusten pinnallisuus. Deittisovelluksilla on ollut myös negatiivisia vaikutuksia itsetuntoon verrattessa itseä muihin sovelluksen käyttäjiin.

Some luo mahdollisuuksia, mutta suhteet eivät ole kestäviä. Jokainen tavoittelee vain itselleen jotain, eikä ole valmis antamaan samaa takaisin.

Vastauksista käy ilmi, että deittisovelluksia käyttäessä kannattaa ottaa suoraan ja rehellisesti puheeksi toisen kanssa, mitä etsii, jotta voitaisiin välttyä väärinymmärryksiltä.

6.6 Johtopäätökset

Deittisovelluksista on hyötyä ihmisten tapaamisessa kaukaa, jopa toisista maista. Kuitenkin pääasiassa deittisovelluksia ei pidetä kovinkaan varteenotettavana vaihtoehtona parisuhdetta ja rakkautta etsiessä. Deittailukulttuuri on myös muuttunut pinnalliseksi, jossa monet etsivät vain lyhytaikaisia ja samanaikaisia suhteita. Deittisovelluksilla voi olla sekä positiivisia, että negatiivisia vaikutuksia yksilön itsetuntoon. Jotkut kokevat saavansa vahvistusta itselleen toisten antamista kehuista ja saaduista tykkäyksistä. Toisaalta deittisovellukset voivat vaikuttaa negatiivisesti, jos deittisovellus ei tuota toivottua määrää tykkäyksiä tai sujuvia keskusteluyhteyksiä. Tässä luvussa syvennytään aikaisempien tutkimusten ja lähdekirjallisuuden keskusteluun opinnäytetyön tulosten kanssa.

6.6.1 Aikaisempien tutkimusten ja opinnäytetyön vuoropuhelu

”Jos ihminen ei oo Tinderis, nii sit se on varmaa varattu” -Tinder-sovellus ihmissuhteen välissä ja välittäjänä” -pro gradussa (2022) on saatu tulokseksi, että Tinder luo mahdollisuuden sellaisten ihmissuhteiden muodostumiselle, jotka eivät muuten muodostuisi. Tinder voi aiheuttaa pahaa oloa, stressiä ja jopa addiktiota. Tässä opinnäytetyössä saadut

tulokset ovat samankaltaisia liittyen mahdollisuuteen tavata ihmisiä, joita ei muuten välttämättä koskaan tapaisi. Vastanneet kokivat deittailun helpottuneen, kun ei tarvitse löytää itselleen kumppania samasta kaupungista tai samoista sosiaalisista piireistä, vaan mahdollinen kumppani voi olla kuka tahansa mistä vain. Pro gradussa mainitut paha olo ja stressi näkyivät myös tämän opinnäytetyön tuloksissa. Vastaajat kokivat paineita olla täydellinen, joka aiheutti kokemuksia riittämättömyydestä.

Tinder, nuoret naiset ja aikuistuminen on Essi Holopaisen pro gradu (2020), jossa on saatu selville, että Tinder on mahdollistanut sen käyttäjille itsereflektiota ja omien preferenssien ja toiveiden tarkastelua. Myös tämän opinnäytetyön tuloksissa ilmeni, että deittisovellukset ovat auttaneet käyttäjiä selkeyttämään millaisen kumppanin itselleen haluaa. Persoonallisuuden eri piirteitä, kuten charismaa ja huumoria arvostettiin enemmän deittisovellusten käytön jälkeen. Oman itse- ja ihmistuntemuksen parantumisen jälkeen myös kriittisyys toisia kohtaan oli kasvanut. Kriittisyyden kasvua tapahtui positiivisella sekä negatiivisella tavalla. Deittisovellukset antavat hyvän alustan pohtia tarkasti, onko jokin henkilö itselle viehättävä tai mielenkiintoinen, joka voi toimia deittisovelluksen käyttäjän hyödyksi. Toisaalta tämä antaa mahdollisuuden loputtomaan kritiikkiin ja hyvin pienienkin asioiden negatiiviseen tarkasteluun.

“Oikeasti on sen valitsemansa kumppanin kanssa.” Nuorten aikuisten käsityksiä parisuhteen muodostamisesta ja sitoutumisesta on Pinja Evestin pro gradu (2023), jonka tuloksissa parisuhde nähdään prosessina, johon joko sitoudutaan tai ei. Prosessi alkaa päätöksestä olla valmis suhteeseen. Tämän opinnäytetyön tuloksissa ilmeni, että deittisovelluksissa voi olla vaikea löytää ”sitä oikeaa”, kun niin moni ei ole aloittanut mainittua prosessia ja ole oikeasti valmiudessa parisuhteeseen. Vastaajat kokivat, että deittisovellusten käyttäjistä suurin osa ei ole tosissaan etsimässä parisuhdetta. Koettiin samalla kuitenkin, että parisuhde on mahdollista löytää deittisovelluksista, jos molemmat osapuolet ovat vilpittömiä ja hakevat samaa asiaa sovelluksesta.

Deittailun mausteena digitaalisuus – onko Tinder tuonut muutoksia? on Julien Oyerin opinnäytetyö (2017), jossa on saatu selville, että deittailu on helpottunut ja sen vuoksi lisääntynyt. Opinnäytetyössä todetaan Tinderin oleva hyvä väline ihmisten tapaamiseen. Aikaisemmin (noin 5 vuotta sitten) deittailu ollut vaikeampaa, mutta aidompaa. Oyer viittaa tässä vuoteen 2012, jolloin deittisovellukset eivät olleet suosittuja välineitä deittailuun, sillä ne olivat melko uusi ilmiö Suomessa. Tämän opinnäytetyön tuloksissa ajatus deittailukulttuurin pinnallisuudesta oli hyvin yhtenäinen. Ihmisten tapaaminen on helppoa ja on helppoa löytää kaikenlaisia ihmissuhteita, mutta on vaikea arvioida, kuka on esimerkiksi aidosti etsimässä

parisuhdetta. Seksin ja lyhyiden tapailusuhteiden löytäminen deittisovelluksesta on melko helppoa, kun taas kestävän parisuhteen löytyminen voi olla hyvin haastavaa.

Deittisovellukset ovat vaikeuttaneet toisen henkilön aikeiden ja vilpittömyyden selvittämistä, sillä sovelluksessa voi itse päättää, kuinka paljon itsestään kertoo ja minkälaisen kuvan itsestään haluaa antaa.

Minä ja sinä – Kulttuuriset mallit suomalaisessa nettideittailussa on Anne Holappan väitöskirja (2023), jonka mukaan nettideittailu voidaan nähdä realistisesti tai epärealistisesti satu- ja haavemaailmana. Tämä näkyy myös tässä opinnäytetyössä siten, miten vastaajat kokevat deittisovellusten käytön ja niiden vaikutuksen. Deittisovelluksille ei anneta valtaa vaikuttaa omaan ajatusmaailmaansa tai toimintaansa. Toisaalta vastauksista käy myös ilmi, että deittisovelluksissa koetut asiat voivat vaikuttaa raskaasti omaan ajatusmaailmaan. Positiivisia kokemuksia deittisovellusten käytöstä nousi myös opinnäytetyön tuloksissa esille.

6.6.2 Lähdekirjallisuuden ja opinnäytetyön vuoropuhelu

Nuoret aikuiset voivat pitkään aikuisuuteen etsiä omaa identiteettiään, toiveitaan ja haaveitaan elämässä sekä omaa paikkaansa muiden kesellä. Elämänvaiheeseen kuuluu matkustelu, opiskelu, työpaikat, erilaisten kokemusten hakeminen ja toteuttaminen sekä ihmissuhteiden monimuotoisuus. Elämänvaihe on siis täynnä kohtaamisia, niin itsensä kuin ulkoisen maailman kanssa. Asioiden spontaanius, elämän rauhattomuus, energisyys, ennakkoluulottomuus sekä vapauden ja itsenäisyyden tarve ovat vahvoja tässä aikuisuuden vaiheessa. (Dunderfelt, 2011, ss. 92, 99) Opinnäytetyön tuloksissa ilmeni, että deittisovellukset ovat hyvä väline ihmissuhteille, joissa tarkoituksena ei ole sitoutuminen ja kestävä parisuhde. Deittisovellukset antavat mahdollisuuden toteuttaa nuoren aikuisen elämänvaiheeseen yleisesti liittyvään spontaaniuteen, itsenäisyyteen ja itsekkyyteen, sillä ne eivät vaadi sitoutumista, antavat vapauden valita loputtomasta valikoimasta, mahdollistavat monen henkilön kohtaamisen sekä antavat helpon poistumistien keskustelusta, jos keskustelun toinen osapuoli ei tunnukaan itselle sopivalta. Tämä deittailun nopeatempoisuus tuli esille monen opinnäytetyön tutkimukseen vastanneen vastauksista. Osalle nopeatempoisuus on luontevaa ja antaa helpotuksen tunteita, kun taas toisille se aiheuttaa epävarmuutta ja pettymyksen tunteita.

Deittisovellukset voivat horjuttaa nuoren aikuisen itsetuntoa. Hyvää itsetuntoa on ymmärtää oman elämänsä olevan tärkeää ja ainutkertaista, eikä sen kuuluisi perustua muilta tulevaan arvostukseen. Tunne ja ajatus elämän tärkeydestä perustuu ihmisen omaan sisäiseen arvostukseen ja siihen, että oma elämä on itseä varten ja siksi tärkeä. (Keltikangas-Järvinen,

2017, s. 8) Nuori aikuinen on kuitenkin vielä hyvin altis muiden ihmisten mielipiteille ja siksi deittisovelluksissa saatu huomio tai huomiotta jättäminen voivat vaikuttaa suuresti itsetuntoon. Deittisovellukset lisäävät myös epävarmuuden tunteita, koska epävarmuus ja turvattomuus lisääntyvät, kun ihmisen elämässä on ennalta-arvaamattomia asioita, joita ei pysty hallitsemaan. Deittisovelluksissa saattaa jutella kymmenille ihmisille samaan aikaan, joten yhtäkkiä arjessa on mukana ihmisiä, joita ei oikeasti tunne, eikä heidän käyttäytymisensä ole tuttua. (Keltikangas-Järvinen, 2017, s. 5) Tällöin ei välttämättä ymmärrä, miksi joku vastaa jollakin tavalla tai jättää vastaamatta ja herää kysymys siitä, onko itsessä tai omassa toiminnassa jotain väärää. Opinnäytetyön tuloksissa deittisovellusten vaikutus itsetuntoon näkyi positiivisena, neutraalina tai kielteisenä. Vastanneet kokivat deittisovellusten aiheuttaneen paineita ulkonäöllisesti ja lisänneen epävarmuutta itsestään, toisaalta deittisovellusten koettiin parantaneen itsetuntoa tai vaikutusta ei nähty.

Sosiaalinen media ja deittisovellusten käyttö on lisännyt nopeatempoista viestintää ja odotuksia viestinnän kulusta. Odotetaan, että toinen on aina saatavilla ja ehtii vastaamaan mahdollisimman nopeasti. Jos vastausta ei saada tietyn ajan sisällä, saatetaan ajatella, että toinen ei olekaan kiinnostunut. Digitaalinen yhteys mahdollistaa myös jatkuvan yhteydenpidon, joka voi antaa väärän mielikuvan syvemmästä yhteydestä kuin se todellisuudessa on. Viestinnän muuttuminen nopeatempoiseksi on vaikuttanut myös viestien sisältöön. Viesteihin ei keskitytä kunnolla eikä syvällistä keskustelua välttämättä synny, kun pääpainona on mahdollisimman monelle vastaaminen. (Pullinen, 2019, ss. 75–77) Tämä näkyi myös opinnäytetyön tutkimuksen tuloksissa. Vastanneet toivat ilmi, kuinka keskustelut deittisovelluksissa jäävät hyvin pintapuolisiksi ja loppuvat usein hyvinkin nopeasti. Deittisovellukset mahdollistavat keskustelun monen henkilön kanssa samaan aikaan, jonka vuoksi yksi henkilö saattaa puhua monen kymmenen henkilön kanssa yhtäaikaaisesti. Samanaikaisten keskusteluiden vuoksi mielenkiinto siirtyy helposti ihmisestä toiseen eivätkä keskustelut kehity syvemmälle tasolle. Vastajat kokivatkin, että haluavat palata perinteisiin tapoihin tavata toisia ihmisiä ja kokivat kasvotusten käytävät keskustelut parempina kuin sovelluksissa tapahtuvan jatkuvan kommunikaation.

Tutkimuksen vastauksissa näkyi, että arvostus parisuhteisiin on vähentynyt. Nykyajan parisuhdekulttuuria kuvattiin kertakäyttökulttuuriksi. Ihmiset eivät enää jaksaa nähdä vaivaa kunnolla tutustua toiseen ja rakentaakseen kestävä suhteen tai ongelmien tullessa niitä ei haluta yrittää ratkaista. Mitä läheisemmäksi ihminen pääsee toisen ihmisen kanssa, sitä enemmän täytyy hyväksyä erilaisuutta. Molempien osapuolien täytyy voida tulla kuulluiksi, nähdyiksi ja hyväksytyiksi omina itsenään. Deittisovellusten avulla sen käyttäjä voi saada nopeasti läheisyyttä, joka ei oikeasti tarkoita mitään. Todellinen ja aito läheisyys

toiseen ihmiseen ei synny nopeasti. Oikeaan läheisyyteen ja kestäväan parisuhteeseen tarvitaan taitoa puhua ja kuunnella. Läheisyys tarkoittaa toiseen ihmiseen tutustumista kokonaisvaltaisesti. (Parisuhdekeskus, 2017, s. 8)

6.6.3 Johtopäätösten yhteenveto

Opinnäytetyössä saadut tulokset ovat yhteneväisiä aikaisempien aiheesta tehtyjen tutkimuksien sekä käytetyn lähdekirjallisuuden kanssa. Tuloksista huomaa, kuinka yksilöllisiä kokemukset deittisovellusten käytöstä ovat. Kokemukset ovat positiivisia, negatiivisia sekä neutraaleja. Ei voida siis sanoa deittisovellusten kokemusten olevan vain tietynlaisia, sillä yksilön omalla persoonalla ja aikaisemmillä kokemuksilla on vaikutusta deittisovelluskokemukseen. Vaikka kokemukset ovatkin yksilöllisiä ja osittain hyvin erilaisia, myös yhdyskohtia näkemyksissä löytyy esimerkiksi deittailun pinnallisuudesta, kilpailullisuudesta sekä helppoudesta. Deittisovellusten helppous viehättää ja kiinnostaa. On paljon ihmisiä, jotka eivät enää käyttäisi sovelluksia. Samoin on paljon heitä, jotka ovat onnistuneesti niitä käyttäneet, on motiivi sitten ollut seksi tai parisuhde. Deittisovellukset pysyvätkin todennäköisesti jatkossakin suosittuina, vaikka moni on jo kyllästynyt niihin ja olisi valmis aitoihin kohtaamisiin.

Ajattelen sen olevan nykyaikaa - -

Saaduissa tuloksissa näkyy tietynlainen ristiriitaisuus. Toisaalta deittisovelluksista ei pidetä niiden pinnallisuuden ja kohtaamisten lyhytkestoisuuden vuoksi, mutta silti niiden käyttämistä jatketaan. Parisuhteen löytymistä ei pidetä todennäköisenä, mutta silti pysytään toiveikkaina, jos kuitenkin löytyisi itselle sopiva kumppani. Monet palaavat takaisin deittisovelluksiin, vaikka aikaisemmat kokemukset niiden käytöstä olisivatkin olleet pääosin negatiivisia. Mikä siis vetää ihmisiä deittisovellusten pariin kaikista negatiivisista kokemuksista ja vaikutuksista huolimatta? Ehkä kyseessä on juuri opinnäytetyössäkin ilmi tulleet toisten positiiviset kokemukset ja parisuhteiden löytymiset, jotka ylläpitävät toivoa, että itsellekin löytyy joku, kun pysyy toiveikkaana eikä luovuta. Lisäksi deittisovellukset voivat toimia myös hyvänä itsetunnon kohotuksen lähteenä. Ne tarjoavat nopean tyydytyksen moniin ihmisten kaipaamiin asioihin, kuten huomioon, kommunikaatioon, läheisyyteen ja seksiin. Tämä nopeatempoinen tapailu ja nopea tarpeiden tyydyttyminen voikin koukuttaa omalta osaltaan deittisovelluksen käyttöön. Deittisovelluksia saattaa olla käytössä useampia kerrallaan, jolloin saatu informaatiotulva on moninkertainen verrattuna yhden sovelluksen käyttöön. Perinteinen tapailu monine treffeineen voi alkaa vaikuttaa tylsältä, liian hitaasti etenevältä ja luotaantyöntävältä, kun samat asiat voi saada nopeasti sovellusten kautta. Toisaalta ne,

joita arvostavat aitoja ja syvällisiä kohtaamisia usein jättävät deittisovellukset, sillä heille nopeatempoisuus ja pinnalliset yhteydet eivät tuo haluttua tulosta, vaan päinvastoin nostavat pintaan toivottomuuden ja pettymyksen tunteita.

Voidaan todeta, että deittailukulttuuri on kokenut monia muutoksia verraten aikaan, jolloin internetiä ja sovelluksia deittailuun ei vielä ollut. Deittailukulttuuri on siirtynyt globaalisti ja yhteiskunnallisesti vahvasti digitaaliseksi ja deittisovellusten kautta toimivaksi. Parisuhteiden löytäminen on tehty helpommaksi, mutta samalla se on vaikeutunut loputtoman tarjonnan myötä. Perinteiset esteet, kuten välimatkat ovat poistuneet, mutta pinnallisuus ja kriittisyys on lisääntynyt. Muutokset eivät tuota yksilöille vain positiivisia tai negatiivisia kokemuksia ja tunteita, vaan kokemukset ovat hyvin moninaisia ja vaihtelevia tai kokonaan neutraaleja, jolloin muutosten ei koeta vaikuttavan millään tavalla omaan deittailuun tai itseen. Vaikka nykyinen deittailukulttuuri ohjaakin pinnallisempaan, lyhytkestoisempaan ja nopeatempoisempaan tapailuun, on myös perinteisellä tapailulla oma jalansijansa yksilöiden elämässä. Nykyinen nopeatempoinen deittailukulttuuri toimii joillakin täydellisesti, kun taas toisilla ei. Tämä vahvistaa yksilöllisyyden vaikutusta myös deittailussa ja sen tavoissa. Yksilöllisyys ja yksilöllisten kokemusten vaikutukset näkyivät vahvasti koko opinnäytetyön ajan.

7 Pohdinta

On mielenkiintoista, kuinka paljon kiinnitetään huomiota toisiin henkilöihin ja heidän toimintaansa deittisovelluksissa, mutta oman toiminnan reflektointi puuttuu oikeastaan kokonaan. Paljon puhutaan, kuinka negatiivisesti deittisovellukset vaikuttavat itsetuntoon ja kuinka paljon negatiivisia kokemuksia deittisovellusten käytöstä on noussut esille, mutta omaa käytöstä deittisovelluksissa ei pohdita juuri lainkaan. Harvempi kiinnittää huomiota siihen, kuinka itse kohtelee muita sovelluksissa, sillä kokemus itseen kohdistuvasta kohtelusta on niin paljon vahvempi. Miksi suurin osa vastanneista ei ole kiinnittänyt huomiota deittisovellusten vaikutuksista siihen, millainen käsitys itsestään on mahdollisena kumppanina? Saattaa olla, että syynä on juuri se, että on vaikeampi nähdä omia tekojaan. On helpompi nähdä toisten tekemät virheet ja tuomita niistä, kuin ottaa vastuu myös omasta toiminnastaan ja nähdä yhteys siihen, miten saattaisi itse käyttäytyä mahdollisena kumppanina. Lisäksi saattaa olla, että niin moni ei etsi tosissaan deittisovelluksista mitään vakavaa parisuhdetta, jolloin ei edes pysähdy miettimään, miten kohtelee muita ja millainen olisi kumppanina deittisovelluksen ulkopuolella.

Opinnäytetyön tuloksissa ilmeni, että deittisovelluksen käyttäjiltä toivottaisiin rehellisyyttä ja suoraa puhetta siitä, mitä on etsimässä sovelluksesta. Tämä ei kuitenkaan todellisuudessa toteudu, ainakaan kovin moni ei sitä itse toteuta. Deittisovelluksia käyttävät harvemmin kertovat suoraan, mitä haluavat, sillä toinen saattaa pelästyä henkilöä, joka heti sanoo etsivänsä vakavaa parisuhdetta. Toisaalta ei myöskään haluta tuoda ilmi, että halutaan pelkästään seksiä ja yhden illan juttuja, sillä sekin voi pelästyttää toisen pois. Vaikka deittisovellukset helpottavat niin monia asioita, ei suoraan sanominen ole yhtään helpompaa niiden kautta kuin kasvotusten.

Deittisovellukset koetaan nykyaikaiseksi tavaksi deittailla ja löytää kumppani. Moni tuudittautuu ajatukseen, että se on ainoa tapa deittailla nyky-yhteiskunnassa eikä deittailukulttuurin suuntaa yritetä muuttaa. Ihmisillä olisi ehkä mahdollisuus päästä deittisovellusten tuomasta kertakäyttökulttuurista, jos yhä useampi lopettaisi deittisovellusten käytön ja alkaisi tapailemaan samalla tavalla, kuin ennen sovelluksia. Toisaalta suomalainen kulttuuri kannustaa omalta osaltaan deittisovellusten käyttöön, sillä Suomessa ei ole small talk -kulttuuria eikä tuntemattomille puhuminen kasvotusten ole luontevaa. Onkin siis helpompi aloittaa keskustelu sovelluksen kautta, sillä sovelluksessa voi tuoda itseään esille haluamallaan tavalla ja siitä puuttuu alun kankeus ja kiusallisuus. Myös globalisaatio edesauttaa deittisovellusten käyttöä, sillä ne mahdollistavat parisuhteiden hakemisen myös toisista maista. Olisi mielenkiintoista tietää, kääntyykö deittailukulttuuri jossain vaiheessa takaisin aikaisempaan malliin vai korostuuko digitaalisuus vielä enemmän.

Opinnäytetyöprosessi kehitti ammatillista tutkimusosaamista ja tiedonhakutaitoja. Prosessi opetti myös kärsivällisyyttä ja pitkäjänteisyyttä. Opinnäytetyö onnistui halutulla tavalla ja vastauksia saatiin enemmän kuin prosessin alussa ajateltiin. Oli hienoa huomata, kuinka moni henkilö oli kiinnostunut osallistumaan opinnäytetyön tutkimukseen. Saadut vastaukset yllättivät myös positiivisesti. Vastauksia oli selkeästi pohdittu ja niihin oli käytetty aikaa. Tämä mahdollisti hyvän pohjan analyysille ja tulosten monipuolisen pohtimisen.

Opinnäytetyöprosessin avulla ymmärrys deittisovellusten käytön mahdollisista vaikutuksista yksilö-, yhteisö- ja yhteiskuntatasolla kasvoi. Opinnäytetyöprosessi kulki suunnitellulla aikataululla, joskin työn määrä hieman yllätti. Prosessi oli kuitenkin hyvin opettavainen ja oli hyödyllistä ammatillisen kehittymisen kannalta päästä tutkimaan itse valittua aihetta tarkemmin. Opinnäytetyön onnistumisen taustalla olikin aito kiinnostus aiheeseen ja halu perehtyä siihen. Onnistumiseen vaikutti myös opinnäytetyön tekijöiden keskinäinen luottamus ja huumori. Tämä varmisti sen, että esille tulleista haasteista selvittiin nopeasti ja opinnäytetyön laatu pystyttiin pitämään halutulla tasolla.

Opinnäytetyö hyödyttää sosiaali-alan ammattilaisia ja erityisesti nuorten aikuisten kanssa työskenteleviä tarjoamalla lisää kokemusperustaista tietoa deittisovellusten käytöstä ja niiden laajoista vaikutuksista. Aihe on myös yhteiskunnallisesti tärkeä ja merkittävä, sillä muuttuneella deittailukulttuurilla saattaa olla laaja-alaisia vaikutuksia esimerkiksi asuinpaikan valintaan, kestävän parisuhteen löytymiseen ja sen myötä mahdolliseen perheen perustamiseen.

Tutkimustietoa deittisovelluksista ja nettideittailusta löytyy monesta näkökulmasta katsottuna, mutta melko rajatusta näkökulmasta keskittyen pääosin yhteen sovellukseen tai esimerkiksi vain parisuhteen muodostamiseen. Tässä opinnäytetyössä haluttiin saada laaja käsitys muun muassa deittisovelluksen käytöstä, sen lataamisen syistä, vaikutuksista itseen ja omiin deittailutapoihin sekä käsityksiin rakkaudesta. Aiheen tutkimista voisi kehittää tilastollisempaan suuntaan, jossa perehdyttäisiin prosenttimääriin tietyistä kokemuksista ja käytetyistä sovelluksista. Toisaalta deittisovellukset vaikuttavat niin kokonaisvaltaisesti ja kokemukset niistä ovat moninaisia, syvällisiä ja ristiriitaisia. Pelkkä tilastollinen tarkastelu voisi viedä kokemuksista tämän aitouden, ihmisyyden ja monimutkaisuuden tunteen, joka juuri tekee aiheesta niin mielenkiintoisen. Yksi mielenkiintoinen tutkimusnäkökulma voisi olla itserefleksio ja oma toiminta deittisovelluksia käytettäessä. Monet tutkimukset ja tämäkin opinnäytetyö keskittyi enemmän ulkopuolisten tekijöiden vaikutuksiin, joten olisi kiinnostavaa katsoa aihetta itserefleksion näkökulmasta.

Lähteet

Dunderfelt, T. (2011). *Elämänkaaripsykologia*. WSOY.

Eskola, J. & Suoranta, J. (2014). *Johdatus laadulliseen tutkimukseen*. Vastapaino.

Forssell, A. (2021). *Nuoren ja nuoren aikuisen kehitystehtävien representaatiot Elina Rouhaisen Väki-trilogiassa* [pro gradu –tutkielma, Jyväskylän yliopisto].

<http://urn.fi/URN:NBN:fi:jyu-202102171679>

Kainulainen, S. (n.d.). *Raha ja rakkaus hyvinvoinnin lähteinä*.

<https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/116878/kainulainen.pdf?sequence=2&isAllowed=y>

Kallio, E. (2016). *Ajattelun kehitys aikuisuudessa – Kohti moninäkökulmaisuuutta*. Suomen kasvatustieteellinen seura ry.

Keltikangas-Järvinen, L. (2017). *Hyvä itsetunto*. WSOY.

Kestävän kehityksen edistäminen. (2023). *Kulttuurinen kestävä kehitys*.

<https://keke.bc.fi/Kestava-kehitys/suomi/kulttuurinen/>

Nivala, E. & Ryyänen, S. (2019). *Sosiaalipedagogiikka – Kohti inhimillisempää yhteiskuntaa*. Gaudeamus.

Parisuhdekeskus Kataja Ry. (2017). *Rikasta minua – pieni opas parisuhteen hyvinvointiin*.

https://parisuhdekeskus.fi/wp-content/uploads/2020/12/korj2018RikastaMinuaA5_Parisuhdekeskus_print.pdf

Pullinen, J. (2019). *Mitä meille tapahtui? – Näin internet ja sosiaalinen media muuttivat elämämme*. HS kirjat.

Seta. (n.d.). *Pari- ja monisuhteet*. <https://seta.fi/sateenkaaritieto/pari-ja-monisuhteet/>

TENK. (2019). *Ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettiset periaatteet ja ihmistieteiden eettinen ennakoarviointi Suomessa*. Tutkimuseettinen neuvottelukunta.

https://tenk.fi/sites/tenk.fi/files/lhmistieteiden_eettisen_ennakkoarviointin_ohje_2019.pdf

THL. (2021). *Sosiaalisesti kestävä kehitys*. Terveyden ja hyvinvoinnin laitos.

<https://thl.fi/fi/web/hyvinvointi-ja-terveyserot/tavoitteet/sosiaalisesti-kestava-kehitys>

Ympäristöministeriö. (2023). *Mitä on kestävä kehitys?*. <https://ym.fi/mita-on-kestava-kehitys>

Liite 1. Aineistonhallinnan suunnitelma

Opinnäytetyön nimi: Nuorten aikuisten kokemuksia deittisovellusten käytöstä
Opinnäytetyön tekijä(t): Camilla Enqvist ja Kerttu Kymäläinen

1 Aineistonhankinnan menetelmät ja aineiston muoto

- *Aineisto kerätään 18–29 –vuotiailta nuorilta aikuisilta tutkijoiden Instagram-tilien kautta jakamalla linkki tutkimuskyselyyn.*
- *Aineistonhankintamenetelmänä käytetään Webropol-kyselyä.*
- *Analysoitava aineisto koostuu tekstiaineistosta.*
 - *Opinnäytetyössä ei kerätä henkilötietoja.*

2 Aineistojen säilytys opinnäytetyöprosessin aikana

- *Opinnäytetyön tutkimusaineisto tallennetaan ja säilytetään tutkijoiden henkilökohtaisella P-asemalla ja koulutilin OneDrivessa. Aineistoa pääsee käsittelemään ja katselemaan ainoastaan opinnäytetyön tekijät.*
- *Opinnäytetyössä ei kerätä henkilötietoja, joten aineistoa voidaan säilyttää ja tallentaa OneDriveen.*

3 Aineistojen käsittely opinnäytetyön valmistuttua

- *Opinnäytetyössä kerättyä aineistoa käytetään vain tässä opinnäytetyössä ja sen tutkimuksessa. Opinnäytetyön valmistumisen jälkeen aineisto tuhoaan 1 vuoden kuluttua opinnäytetyön hyväksymispäivästä. Tähän asti aineistoa säilytetään tutkimuseettisiä periaatteita noudattaen ja niin, että aineisto on vain tutkijan/opiskelijan saavutettavissa.*

Liite 2. Saatekirje

Saatekirje
7/2023

Hyvä vastaanottaja

Olemme Kerttu Kymäläinen ja Camilla Enqvist ja opiskelemme sosionomeiksi Hämeen ammattikorkeakoulun Hyvinvointiosaamisen yksikössä. Teemme opinnäytetyötä nuorten aikuisten kokemuksista deittisovellusten käytöstä. Tavoitteena on saada lisätietoa nuorten aikuisten kokemuksista digitaalisessa deittailuympäristössä, sillä sosiaalisella medially ja nettideittailulla on kasvava rooli nuorten aikuisten elämässä. Opinnäytetyön ohjaajana toimii Jonna Niemelä Hämeen ammattikorkeakoulusta.

Pyydämme sinua osallistumaan Webropol-kyselyyn, johon vastaaminen vie n. 15 minuuttia. Vastauksella ei ole pituusrajaa. Pyydämme sinua vastaamaan kyselyyn 31.7.2023 mennessä.

Opinnäytetyöhön osallistuminen on vapaaehtoista ja voit keskeyttää osallistumisesi, milloin vain. Sinulle ei aiheudu seuraamuksia, jos et osallistu opinnäytetyöhön tai keskeytät sen. Ennen keskeytystä kerättyä aineistoa voidaan kuitenkin käyttää opinnäytetyössä, mikäli muuta ei sovi. Aineistoa käsitellään luottamuksellisesti ja hyvän tieteellisen käytännön mukaisesti. Jos haluat peruuttaa osallistumisesi opinnäytetyöhön, ota yhteyttä tutkijoihin. Tällöin sinun tulee kertoa jokin tunnistettava vastauksesi, sillä tutkimuksen ollessa anonyymi muuta tunnistusmahdollisuutta ei ole.

Opinnäytetyössä ei kerätä tai käsitellä mitään henkilötietoja. Vastaaminen tapahtuu siis anonyymisti eikä aineistosta voi tunnistaa yksittäisiä vastaajia.

Pyydämme ottamaan yhteyttä, mikäli sinulla on jotain kysyttävää liittyen kyselylomakkeeseen tai opinnäytetyöhön.

Etukäteen kiittäen,

Camilla Enqvist
camilla.enqvist@student.hamk.fi

Kerttu Kymäläinen
kerttu.kymalainen@student.hamk.fi

Liite 3. Opinnäytetyössä esitetyt kysymykset

1. Mitä deittisovellusta/sovelluksia olet käyttänyt?
2. Oletko löytänyt deittisovelluksesta parisuhteen, tuttavuuden tai muun suhteen?
Millaisen?
3. Millä tavalla deittisovellusten käyttö on vaikuttanut omiin käsityksiisi rakkaudesta, parisuhteista tai deittailusta?
4. Mihin tarkoitukseen olet käyttänyt deittisovellusta?
5. Mikä sai sinut lataamaan sovelluksen?
6. Millä tavalla tuot itsesi esille deittisovelluksessa ja koetko sen vastaavan todellisuutta?
7. Millä tavalla deittisovellukset ovat muuttaneet käsitystäsi sopivasta kumppanista?
8. Millä tavalla deittisovellukset ovat vaikuttaneet käsitykseen omasta itsestäsi mahdollisena kumppanina?
9. Koetko, että deittisovellukset tarjoavat aidon mahdollisuuden kumppanin löytymiselle? Kerro miksi tai miksi ei.
10. Millä tavalla omat deittailutapasi ja ajatuksesi deittailusta ja ihmissuhteista ovat muuttuneet deittisovellusten myötä?